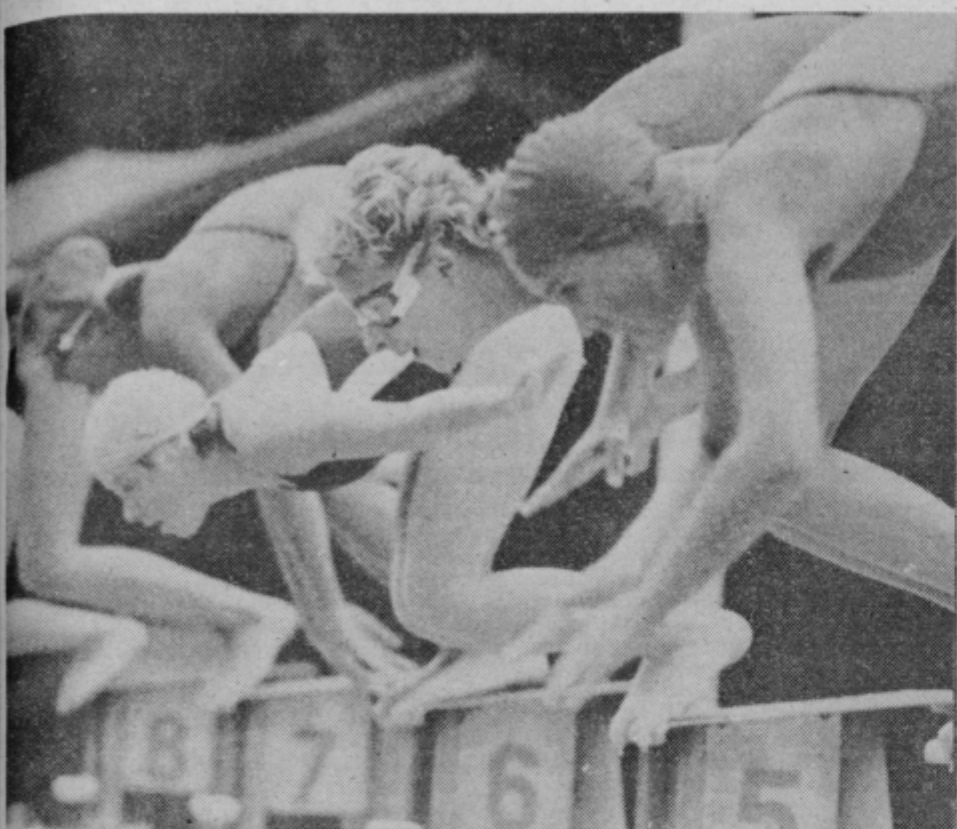

NOVI TEDNIK

40 LET številka 30 • cena 80 din

Celje, 31. Julija 1986

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

Julij 1986.

Foto: EDI MASNEC

»Velika puntarija« na avstrijskem Koroškem

Pogovor s koroškim rojakom Jožetom Rovškom o narodnostno-kulturniškem utripu. Stran 3.

»Galeb 111, ostal si brez koles!«

Kako je pilot Oskar Podlesnik rešil letalo MIG-21? Stran 12.

Rokometno »gastarbajterstvo« po celjsko

Rolando Pušnik uspel šele po odhodu iz matičnega kluba. Stran 13.

Na laški prireditvi »Pivo in cvetje« so prodajali steklenice piva po 3 din (v gostilnah pa je po 2,50 din). Zanimivo bi bilo vedeti, po koliko bi prodajali šele cvetove, oziroma koliko bodo hmeljarji ob svojem bližnjem prazniku zahtevali za hmeljske kobule? Upajmo, da bodo zgledi (v splošno turistično korist in vsesplošno veselje obiskovalcev) res temeljito vlekli!

(Novi tednik, 29. 7. 1970)

Črpalka na Planini

Na Planini pri Sevnici raste nova bencinski servis, ki naj bi ga Ingrad dokončal do konca septembra.

Doslej so dela potekala po načrtih, kljub slabemu vremenu, ki ovira gradnjo. Na Planini sicer imajo manjšo bencinska črpalko, ki pa je večinoma pokvarjena in imajo zato krajanje nenehne težave pri oskrbi z gorivom. Nov servis bo imel 200 kubičnih metrov zmogljivosti, tako da bo vselej na voljo dovolj bencina in olja. Dela bodo veljala 80 milijonov dinarjev, od katerih bodo več kot polovico zbrali iz republiških rezerv, 30 odstotkov bo prispeval Petrol, deset pa bi jih morala krajevna skupnost Planina. Zaradi pomanjkanja denarja pa je ta zagotovila zemljišče z vso komunalno opremljenostjo.

TC

Kontrast program iz celjske Metke

Kljub poletju in dopustom v celjski Metki in njenem obratu v Kozjem ne mirujejo. Naročil je vse preveč, tako da je treba dobro prijeti za delo in dati na tržišče tisto, kar ljudje želijo.

Od lanskega leta dalje je izredno popraševanje po takimenovanem »kontrast programu«, ki je nadaljevanje mond programa iz puha, namenjenega za zimski čas. Ker pa so v Metki želeli izdelati tudi ustrezno oblačilo za

poletni čas, so se odločili za kontrast program iz domače bombažne tkanine v različnih barvah. Gre za hlačne komplete, katere so lani izvozili predvsem na Švedsko (okoli 70 tisoč kosov). Možno pa je ta nov izdelek celjske Metke kupiti tudi v vseh boljših jugoslovanskih trgovinah in YU butikih. Pomagajo si z lastno kreativno službo, ki so jo lani okrepili in imajo zdaj tri modne kreatorje, ki skrbijo za področja tkanin, posteljnine in kontrast programa ali oblačilne konfekcije.

Izdelki kontrast programa so namenjeni predvsem mladim in pa tistim, ki se želijo ukvarjati z rekreacijo in športom. Materiali so mehki, barve lepe, skratka vse je udobno za dobro poletno počutje. Medtem, ko osnovo pripravljajo v celjski Metki, pa oblačila sešijejo v njihovem obratu v Kozjem. Tudi letos upajo, da bodo večino izdelkov iz kontrast programa izvozili.

T. VRABL

Tudi na Brezah zasebna trgovina

Novo trgovino na Brezah v laški občini so načrtovali že v treh preteklih srednjeročnih načrtih krajevne skupnosti, denarja zanjo pa ni bilo nikoli. Občinski možje v Laškem so dali zeleno luč za zasebno trgovino, ki se je lotil Vlado Kocman iz Brez. Ta je ob bifeju prejšnji mesec odprl še prodajalno in krajanje končno le imajo svojo trgovino.

Prodajalna Vlada Kocmana je trgovina z mešanim blagom in je samopostrežnega tipa. Prvi vtisi trgovca in njegovih kupcev so ugodni, tako da Kocman načrtuje nekaj novosti: enkrat tedensko bo z živili oskrboval ljudi oddaljenjših zaselkov, namerava pa tudi zgraditi manjšo bencinsko črpalko.

V. M.

REKLI SO

Feliks Reberšek, predsednik društva upokojencev v Preboldu: »V našem društvu se lahko ob tem, da imamo veliko članov, pohvalimo tudi s precejšnjo aktivnostjo večine članov. Največ se jih udeležuje v športno rekreacijski dejavnosti, kjer imamo kar sedem sekcij, med njimi najbolj obiskani planinsko in kolesarsko. Naši člani, ki so tudi precej solidarni z vsemi nepokretnimi in ostarelimi upokojenci, so se kljub nizkim pokojninam odrekli tudi dinarju za modernizacijo celjske bolnišnice. V prvi fazi modernizacije smo zbrali 410 tisoč din. Dobro delamo tudi v krajevni skupnosti, kjer nam vsestransko pomagajo, kar lahko rečemo tudi za obe tovarni v kraju, MIK in Tekstilno tovarno. V prvi nam pomagajo tudi z denarjem, v drugi pa, kjer za svoje upokojence še posebej poskrbijo, nam pomagajo s prevozom pri organizaciji izletov. V društvu nas najbolj moti to, da v naše vrste ne pridobimo tistih z najvišjimi pokojninami. Približno 15 odstotkov je takšnih, ki imajo višje pokojnine od 90 tisočakov, in ravno te članstvo in delo v društvu najmanj mika.«

R.P.

MODERNO +
UDOBNO +
LEPO =

Elkroj

Isomulcel

KOMENTIRAMO

Dovolj je bilo iger s kruhom!

S tistim dnem, ko je Zvezni izvršni svet sprejel odlok o zagotovljenih cenah za letošnji pridelek pšenice, je vsem v mlinsko predelovalni industriji, najbrž pa tudi vsem potrošnikom, že postalo jasno, da bo potrebno oblikovati tudi nove, višje cene za moko in kruh. In res, do oblikovanja novih cen je prišlo - žal, ne samo enkrat.

Zagotovljene cene za kilogram pšenice različnih kakovosti se torej letos gibljejo med 68 in 70 dinarji, dejanske odkupne cene za mlinsko predelovalno industrijo pa skupaj z ostalimi stroški podražijo kilogram pšenice tudi na 96 dinarjev. Zvezni izvršni svet je sprejel tudi odlok o ukinitvi delnega regresiranja moke, ki je do 1. julija mlinsko predelovalnim delavcem prinašal dodatnih 5 in pol dinarjev za kilogram moke. Še kapljica čez že tako prenapolnjen kozarec pa je bil tudi porast proizvodnih stroškov v predelavi moke in proizvodnji kruha.

Posledice? S 1. julijem bi morali v vsej državi povišati cene moke in kruha, a ker se republike in pokrajine nikakor niso uskladile, so v maloprodaji nove cene pričele veljati deset dni kasneje. Toda, ne za dolgo časa. Z uvedbo zvezne vlade so jih morali proizvajalci kaj hitro vrniti na staro raven. Predisi, sprejeti na zvezni ravni, so enotni in veljajo za vse enako. Prav zaradi tega so tudi tokrat slovenski mlinsko-pekarski delavci, ki so oblikovali nove cene v skladu z dogovorjenimi postavkami in niso sodili med prekoračitelje, skupaj z ostalimi branžnimi kolegi vrnili cene na staro raven. Potrošniki pa - zadovoljni, da se je vendarle nekaj pocenilo in ne podražilo - mrzlično po nakupih.

Pa pravzaprav to sploh ni bilo najhujše, kar se je v teh štirinajstih dneh dogajalo med slovenskimi mlinsko-pekarskimi delavci. Dogovarjanje, sestankovanje, premlevanje že enkrat sprejetih sklepov in vsekakor tudi velika izguba dragocenega delovnega časa, ki bi ga v delovnih kolektivih prav gotovo znali koristneje izrabiti. Prav gotovo lahko ob teh zapletih zapišemo, da se je »tresla gora, rodila pa miš«, saj so nove cene za moko in kruh od prejšnjih »novih« cen bistveno ne razlikujejo. Le kilogram osnovnega kruha je sedaj na prodajnih policah 7 dinarjev cenejši kot pa je bil 10. julija.

In zakaj toliko hrupa zaradi novih cen? Potrošnik tudi tokrat ni potegnil daljšega konca (7 dinarjev manj za kilogram je kaj slaba tolažba, vsekakor pa ne opravičilo). V mlinsko predelovalnih industrijah so v tem času še naraščale izgube in verjetno bo spet potrebno dolgotrajno sestankovanje in dogovarjanje, kdo vse bo pomagal kriti nastalo izgubo. Delavcem te dejavnosti ob vseh naporih, ki jih vlagajo v nemoteno oskrbo trga, vendarle počasi »pada morala« in grenko se sprašujejo, kam bomo prišli, če bo v 22 dneh potrebno kar štirikrat sklicati delavski svet, da potrjuje nove cene, tudi vnaprej.

Za konec pa vendarle tolažba - čeprav prav nič spodbudna za slovenskega kupca, ki bo tudi po sedanjih, »novih« cenah, lahko jedel cenejši kruh kot na primer kupec iz Vojvodine. Pa, da ne pozabimo - v ceno »slovenskega« kruha so všteti tudi prevozniki stroški pšenice, ki jo v večini dobivamo iz Vojvodine. Uskladili in poenotili smo ga pa le! IVANA FIDLER

Srečanje na Graški gori

Na vrhu Graške gore, kjer se je med vojno bila bitka med udeleženci štirinajste divizije in sovražnikom, bo v nedeljo, 17. avgusta veselo. Že enajstič se bodo zbrali narodno zabavni ansambli in male vokalne skupine, ki bodo ljubiteljem lepe domače glasbe predstavili dobro domačo glasbo. Tudi tokrat je organizator prireditev, ki si jo vsako leto ogleda okoli 15 tisoč gledalcev, kulturno umetniško društvo Ivan Cankar s Plešivca, pokrovi-

teljstvo nad letošnjim srečanjem pa je prevzel odbor XIV. divizije v sodelovanju s kulturnimi in delovnimi organizacijami v občini.

Za letošnji nastop, ki ga bo posnel tudi Radio Titovo Velenje, je prijavljenih že petnajst skupin, ki se bodo prvič potegovale za štiri nagrade (prej eno samo). Še vedno je v ospredju nagrada za najboljšo melodijo in tekst na témo Graška gora med NOB in danes, dodali pa so še nagrado za najboljšo lastno

Obnova zdravilišča v Rimskih Toplicah

Čeprav Vojni center za medicinsko rehabilitacijo v Rimskih Toplicah ne sodi ravno v celovito turistično in zdraviliško ponudbo občine Laško, pa je njegov razvoj velikega pomena za kraje. Tu je zaposlenih več kot sto domačinov, naložbeni programi, ki jih v zadnjih dveh letih urednjujejo v centru, pa pomenijo tudi večanje družbenega standarda. Prav v teh dneh v Rimskih Toplicah tudi zaključujejo s prvo fazo leta 1984 začelih rekonstrukcijskih in obnovitvenih del Vojnega centra za medicinsko rehabilitacijo.

Objekti Vojnega centra za medicinsko rehabilitacijo so stari več kot 150 let, Rimske Toplice pa so kot zdraviliški kraj poznane že iz rimskih časov. Pred desetimi leti so v okviru Vojnega centra za medicinsko rehabilitacijo obnovili in preuredili Sofijin dvor v hotel B kategorije, v teh dneh pa zaključujejo z obnovo terapevtskega bazena in kadi, ki jih uporabljajo pri hidrototerapiji. Odprli bodo tudi nekaj več kot 50 metrov dolg hodnik, ki povezuje Sofijin dvor s terapevtskimi prostori. Hodnik z razgledno ploščadjo in dvigalom, ki vozi do bazena, so zgradili predvsem zaradi tega, da zdraviliškemu gostom olajšajo dostop do terapev-

skih prostorov. Od Sofijinega dvora do terapevtskih prostorov so namreč doslej vodile strme stopnice, zdraviliškemu gostom, ki se večinoma zdravijo zaradi poškodb, revmatskih obolenj, delnih ali popolnih paraliz in parez, pa je vsakodnevna hoja po stopnicah pomenila velik napor.

Sicer pa bodo v Vojnem centru za medicinsko rehabilitacijo z rekonstrukcijskimi in obnovitvenimi deli nadaljevali tudi v prihodnjih letih. V načrtu imajo gradnjo nekaj manj kot 2 kilometra dolge ceste do vasi Senožeti, saj je sedanja cestna povezava speljana prav po sredini zdravilišča.

IVANA FIDLER

Urejajo središče Celja

Delavci Ceste-Kanalizacije so prejšnji teden v soboto začeli urejati drugi del Prešernove ulice v Celju (od Tkanine do Zvezde). V šestnajstih bodo obnovili vse komunalne in duge vode in položili novo telefonsko linijo.

Ker bodo ves ta čas trgovine in drugi lokali o tej ulici zaprti, morajo delavci res hiteti oziroma dokončati dela do dogovorjenega roka. V tr-

V Aeru obisk iz Angole

Pred štirimi leti so v delovni organizaciji Aero pričeli navezovati trdnije poslovne stike z angolskim gospodarstvom. Pri tem jim je največ pomagal g. Francisco Romao da Silva, veleposlanik Angole, ki se je prejšnji teden s poslovnim in prijateljskim obiskom v Aeru tudi poslovil iz Jugoslavije.

Francisco R. da Silva bo prihodnja štiri leta opravljal veleposlaniška opravila v Brazili, v Aeru pa so se mu za uspešno sodelovanje zahvalili z zlatim znakom delovne organizacije. Sicer pa so v tem času delavci Aera navezali trdne poslovne stike z angolsko papirno-kemijsko in grafično industrijo. V okviru tega sodelovanja sodi tudi gradnja tovarne s proizvodnjo akvarelov, tempera barvic, klasičnih pisalnih trakov ter karbona in indiga v Luandi. Aero se je te naložbe lotil skupaj z Jugoslovansko banko za mednarodno gospodarsko sodelovanje, pogodbo za gradnjo tovarne pa so podpisali pred dvema mesecema. Tovarna v Luandi, kjer bo našlo delo 75 ljudi, bo predvidoma zgrajena do avgusta leta 1987, v tem času pa bodo v Aeru poskrbeli tudi za strokovno izpopolnjevanje angolskih delavcev.

Tudi po začetku proizvodnje v novi tovarni v Luandi bo Aero ostal povezan z angolskim gospodarstvom. Poleg ostalega izvoza v to državo bodo v Aeru po pogodbenih obveznostih ustvarili letno poldrugi milijon dolarjev.

IVANA FIDLER

govinah pa imajo kolektivne dopuste ali pa bodo ta čas izkoristili za remonte.

Letos so se komunalci odločili, da bodo delali od šeste zjutraj do osme zvečer. Lani, ko so obnovljali prvi del Prešernove so sicer poiskusili tudi z delom ponoči, vendar se ni preveč obneslo, na koncu pa se je izkazalo, da tudi ni bilo potrebno.

Ulica bo urejena tako kot ostali del takoimenovanega

peš križa v Celju; tlakovali jo bodo z manjšimi in nekoliko večjimi granitnimi kockami in ploščami, postavili pa bodo tudi javno razsvetljavo.

Odsek Prešernove, ki ga te dni urejajo komunalci, je tudi predzadnji odsek peš križa, ki ga je še potrebno urediti. Prihodnje leto je v načrtu še ureditev zadnjega dela Stanetove ulice (od Prešernove do semaforjev).

S. ŠROT

Lažje do stanovanja**Posleji tudi stanovanjska zadruga**

Stanovanjska zadruga deluje odslej tudi v Sentejuru, saj se je pred časom na ustanovni skupščini zbralo 34 ljudi, kar je bilo dovolj za njeno organiziranje. Podpisali so pristopne izjave in plačali 15.000 dinarjev članarine, na skupščini pa so izvolili tudi vodstvo zadruge Moj dom.

Predsednik je postal Jano Cerkenik, predsednik zadružnega sveta pa Peter Centrih. Preden bo začela zadruga redno delati, bodo mo-

rali zbrati še nekaj soglasij in jo registrirati, zato računajo, da bodo vse potrebno uredili do konca avgusta.

Zadruga Moj dom ni prva te vrste v občini, saj že nekaj let uspešno dela zadruga v okviru Tajfuna na Planini. Vendar je ta omejena na ozek krog ljudi, zato so tudi v Sentejuru predlagali, da bi jo ustanovili. Članstvo v zadruzi prinaša nekatere ugodnosti, zato je zanimanje razumljivo. Tako lahko na primer člani zadruge kupujejo gradbeni material brez prometnega davka, v zadruzi pa združujejo sredstva za nakup, gradnjo in adaptacijo stanovanj in hiš članov, organizirajo različne oblike stanovanjskega varčevanja, pridobivajo stavbna zemljišča... Člani pa lahko z delom pomagajo pri gradnji v okviru zadruge, kar jim ustrezno ovrednotijo. Vse to naj bi pritegnilo številne graditelje, ki jih je v šentjurski občini precej, saj družbena gradnja ne zadovoljuje vseh stanovanjskih potreb. Zato so na stanovanjski skupnosti, kjer so pripravili vse potrebno za začetek dela zadruge, pripravljeni, da bo ta hitro zaživel. TC

Komunalci delajo vsak dan od 6. do 20. ure, zakaj 11. avgusta zjutraj morajo biti trgovine ob Prešernovi ulici že odprte.

Noč pod kostanji je za nami

V soboto, 26. julija, je na Dobrni potekala že 6. tradicionalna prireditev »Noč pod kostanji«. Čeprav je prireditev dobro uspeła, organizatorji niso najbolj zadovoljni, saj se je zbralo precej manj ljudi, kot so sami pričakovali.

Razloga za slab obisk sta verjetno precej hladno vreme in slaba vremenska napoved, zaradi česar so mnogi raje ostali doma. Prireditev, ki sta jo organizirala Zdravilišče Dobrna in Turistično društvo Dobrna, se je začela ob 18. uri z nastopom folklorne skupine Kulturnega društva Kajuh Dobrna, s štajerskimi plesi in običaji, nadaljevala pa se je potem z zabavno-športnim programom, ki je trajal do zgodnjih jutranjih ur. Prireditev je vseskozi spremljala bogata kulinarična ponudba s pestro izbiro domačega kruha in slaščic, prisotne pa sta zabavala ansambel Cmok in ansambel As z Božidarjem Wolfandom-Wolfom.

G. O.

Večja družbena pomoč za otroke

Družbene pomoči otrokom so se v mozirski občini s 1. julijem zvišale za 35 odstotkov. Tako zvišanje je bilo potrebno zaradi vse bolj naraščajočih življenjskih stroškov.

Družbeno omoč v mozirski občini prejema okoli 700 otrok. V zadnjem letu je število upravičencev padlo, kar je pravzaprav nenavadno. Pravico do družbene pomoči je izgubilo precej kmečkih otrok, ker so na skupnosti otroškega varstva pričeli upoštevati tudi dohodki od oddaje mleka, mesa in lesa. Ti pa predstavljajo kar precejšen delež v strukturi

dohodkov kmetov. Kljub temu pa družbena pomoč še vedno dobiva nekaj kmečkih otrok, katerih po gollem izračunu ne bi bili upravičeni do otroškega dodatka. Posebej pri visoko ležečih kmetijah je komisija za denarna nadomestila upoštevala dejstvo, da katasterski dohodek ne more biti tako visok kot na tistih, ki so na ravninskih predelih. Podobne kriterije je upoštevala tudi, če je v družini bolezen, ali če pri hiši ni dovolj delovne sile. V sodelovanju s socialnimi delavkami je komisija prišla do realnih podatkov o social-

nem stanju družine in odločitve so bile mnogo lažje, kot bi bile sicer.

Pri skupnosti otroškega varstva si prizadevajo, da bi čim več otrok prejemale družbena pomoč v funkcionalni obliki. To pomeni, da jim skupnost plača prehrano v šoli, oskrbo v vrtcu ali pa, da si na osnovi naročilnice v določeni trgovini kupijo hrano. Ta zadnja oblika je posebej pomembna v tistih družinah, kjer vlada alkohol in obstaja nevarnost, da bi starši denar namenjen otrokom preprosto zapili.

RAJKO PINTAR

LB, Splošna banka Celje o poslovanju v polletju

V torek je bila seja izvršilnega odbora banke, na kateri so med drugim razpravljali tudi o poročilu o uresničevanju plana banke za prvo polletje.

V njem ugotavljajo, da so bili materialni okviri in poslovna politika zastavljeni v skladu z dogovorjeno ekonomsko politiko. Dejanska gibanja pa so že na začetku leta pokazala, da ne uresničujemo ključnih usmeritev. Konvertibilni izvoz in struktura proizvodnje nista dosegala potrebne dinamike, v delitveni politiki pa ni bilo nobene odvisnosti od akumulacije kot osnovnega pogoja za razvoj in tekočo porabo.

Vsa navedena problematika, vključno z vsemi težavami, se je kazala v poslovanju banke. Tu se je še posebej negativno odražala tečajna politika, ki je bila najbolj intenzivna prav v juniju. Zaradi neravnovesja devizne bilance predstavljajo trenutno največji problem v celjski banki LB negativne tečajne razlike, ki so v primerjavi s polletjem preteklega leta porasle za 215 odstotkov. Glede na ugodno likvidnostno stanje je banka sredstva posojala drugim bankam in tako pokrila izpad dohodka zaradi visokih negativnih tečajnih razlik.

V dnevnem časopisu je že bilo nekaj informacij o predvidenih novostih pri posojilih občanom in o odkupih deviz. Toda po mnenju najodgovornejših ljudi v celjski banki LB zaenkrat sprememb ni, vsekakor pa bo o njih razpravjal izvršilni odbor banke prihodnji mesec.

U. M.

Dohodek od inovacij večji od milijarde dinarjev

V občini Velenje so se odločili za spodbujanje inovacijskega dela

Dohodek, ki so ga z inovacijsko dejavnostjo lani ustvarili v občini Velenje je bil večji od milijarde dinarjev, oziroma za 273 odstotkov večji kot leto prej. To je najpomembnejša ugotovitev iz analize, ki sta jo izdelala odbora za inventivno dejavnost pri občinskem svetu zveze sindikatov in raziskovalni skupnosti Velenje, ki sta na skupni seji sprejela naloge za še načrtnejše delo na tem področju.

Tudi nekateri ostali rezultati analize, ki so jo v Titovem Velenju naredili na osnovi ankete, kažejo na premike v inovacijski dejavnosti. Tako se je lani z 420 na 477 povečalo tudi število prijavljenih in z 296 na 373 tudi število realiziranih predlogov, ki jih je največ s področja tehnike in tehnologije. Več kot polovico dohodka od inovacij, 667 milijonov din, so ustvarili v vseh ozidih Gorenja; izražene v odstotkih, pa so gospodarsko korist najbolj povečali v

Veplasu, rudniku lignita Velenje, Gorenju, termoelektrarni Šoštanj in Elektrotrojnih obratih.

Še bolj organizirano delo na tem področju pa je potrebno tudi zato, ker se sklepi, sprejeti na lanski skupščini, uresničujejo le delno, pa tudi zato, ker so temu v prid tudi nekateri ostali podatki iz analize. Zaskrbljujoč je namreč podatek, da se od vseh predlogov prijavljeni le štirje izumi in dve prijavi modelov, kategoriji torej, ki naj bi bili predvsem odraz usmerjene inventivne dejavnosti. Bistvenega napredka ni tudi pri številu predlagateljev, saj se je to povečalo le za kak odstotek. Med nalogami, ki jih bo potrebno opraviti pa so še predlogi, da v vseh organizacijah dosledno nagradjuje vse predloge in na plačilnih listih prikazuje tiste del osebnega dohodka, ki je posledica inovacije. Ker pov-

sod še nimajo izdelane metodologije za nagradjevanje predlogov, bo to pravil odbor sindikata za inventivno dejavnost.

Najboljše rezultate dosegajo prav tam, kjer so zaposlili profesionalnega delavca za to področje. V sindikatu ugotavljajo, da bi to morali storiti še v Elektrotrojni opremi in Elektrokovinarskih obratih, Vekosu in Gorenju servis. To še posebej velja za EKO, ker jih k temu zavezujejo tudi sklepi zbora združenega dela velenjske skupščine. Na osnovi teh sklepov naj bi namreč zaposlili profesionalca za množično inventivno dejavnost v vseh delovnih organizacijah z več kot 500 zaposlenimi, ali tam, kjer je letno prijavljenih do 30 predlogov ali pa tam, kjer je dohodek od inovacij letno večji od dveh milijonov dinarjev.

O analizi in predlogih obeh odborov za inventivno dejavnost naj bi obširneje spregovorili tudi v zboru združenega dela, gospodarski zbornici ter raziskovalni skupnosti, povsod pa naj bi tudi redno ugotavljali, kako se uresničujejo sprejeti skupščinski sklepi. Na seji predsedstva so tudi predlagali, da v občini ustanovijo društvo izumiteljev in aktivne v posameznih organizacijah.

R. PANTELIC

V mozirski občini obresti vse bolj najedajo dohodek

Izvoz na konvertibilno področje se manjša

V mozirski občini znova ugotavljajo, da sta v neugodnem položaju zlasti gozdarstvo in lesnopredelovalni kompleks. V slednjem so se razmere zaostrijele do te mere, da je bila motena oskrba z lesno surovino, kar je povzročilo zastoje v lesnopredelovalni industriji in tudi izgube v obeh sektorjih, kar je neugodno vplivalo na polletne rezultate.

Dohodkovni položaj gospodarstva mozirske občine se še naprej slabša. Organizacije združenega dela najemajo čedalje dražja sredstva za premošča-

nje tekočih likvidnostnih problemov. Vrednost kratkoročnih kreditov se je povečala za dva in polkrat glede na zaključek leta 1985. Obresti čedalje bolj obremenjujejo dohodek, saj je znašal delež obresti v dohodku že 37 odstotkov, v enakem lanskem obdobju pa 27 odstotkov. Zelo aktualno je razporejanje dohodka v polletju. V občini vse oblike porabe znatno prehitujejo rast dohodka. Skoraj v vseh delovnih sredinah rast sredstev za osebne dohodke prekoračuje rast ustvarjenega dohodka. Delež dohodka v celotnem prihodku predstavlja dobrih 21

odstotkov, delež skupne porabe v dohodku pa štirinajst odstotkov, kar pomeni bistveno povečanje glede na preteklo obdobje. Zaskrbljujoče je tudi stanje na področju razporejanja osebnih dohodkov. Večina organizacij prekoračuje svojo rast dohodka, razen Elektro in Rekreativno turističnega centra Golte. Precej organizacij združenega dela v mozirski občini posluje tudi z izjemno nizko akumulativno sposobnostjo. Izgube so dosegle dvakrat višjo raven kot je bila absolutna vrednost akumulacije, kar resno ogroža njeno pokrivanje. Kritično je zlasti v Gorenju Glin v Nazarjih, v tozdu Gradbenik na Ljubnem, na meji donosnosti pa so poslovali še tozdu Kovinarstvo na Ljubnem in tozdu Kemija v Mozirju.

Tudi z izvozom ne morejo biti zadovoljni, zlasti ne z izvozom na konvertibilno tržišče, izvozniki pa se vse bolj usmerjajo na klirinško področje.

JANEZ VEDENIK

Iz Gorenja več zamrzovalnih skrinj

V tozdu Zamrzovalna in hladilna tehnika velenjskega Gorenja so proizvedno, z izjemo hladilnikov, v primerjavi z enakim lanskim obdobjem nenehno povečevali in v polletju pričakujejo dober finančni rezultat.

V tem tozdu je zaposlenih 1524 delavcev. V prvem polletju so v obratu zamrzovalnih naprav izdelali 138.039 zamrzovalnih omar, izvoz pa je bil manjši od načrtovanega za dobrih šest odstotkov.

Na manjši izvoz je vplivala neosvojena proizvodnja novih tipov, pa tudi iztrošena oprema za poliuretano. Bolj bodo morali zaostrije tehniško disciplino. V obratu zamrzovalnih skrinj so delali v treh izmenah in izdelali 134.309 zamrzovalnih skrinj izvozni načrt pa so izpolnili. V primerjavi z lanskim polletjem so proizvedno povečali za dobrih 11 odstotkov, izvoz pa za skoraj četrtino. V obratu Hladilniki so s svojo proizvodnjo vezani na oskrbo s polizdelki, zato je bilo pri njih več zastojev. Kljub temu so svoje načrte izpolnili, saj so izdelali 37.838 hladilnikov ali 2838 več kot so načrtovali. V proizvodnjo so uvedli tudi nov tip hladilnika, kar je seveda vplivalo na nemoten tek proizvodnje. V obratu Plastika so redno oskrbovali vse finalistice tako da zaradi njih ni bilo večjih zastojev. Tudi v tem obratu je večji del strojne opreme iztrošen in potrebna bodo temeljita popravila.

Vsekakor pa so v tozdu Zamrzovalna in hladilna tehnika v letošnjem prvem polletju v primerjavi z enakim lanskim obdobjem povečali proizvodnjo zamrzovalnih skrinj in omar za enajst, oziroma štirinajst odstotkov.

J. V.

JANEZ VEDENIK

V laški občini večji posluh za obrtnike

Niko Ljubelšek iz Radeč je obrtnik novega časa

Niko Ljubelšek, obrtnik, ki ima v strojnem ključavnničarstvu v Radečah sedem zaposlenih delavcev, je prepričan, da bi bilo potrebno najti za obrtnike novo, boljše ime. Vsaj za obrtnike njegove vrste. Za takšne, ki so vezani na načrte, na roke, na stroge dogovore z združenim delom. »Počutim se kot del združenega dela,« pravi.

Neobrtniško počutje ima svoje korenine v desetletnem sodelovanju z združenim delom. Ko je Ljubelšek postal obrtnik, je postal tudi kooperant Eergoinvesta iz Zagorja, Novolesa in Tomosa. Zanje v obratovalnici izdelujejo polfinalne izdelke, takšne, ki jih nato vgrajujejo v končne izdelke. V medsebojnem sodelovanju so v obratovalnici razvili tudi nekaj takšnih izdelkov, ki so nadomestili uvoz. Najdlje so pri tem skupaj s Tomosom in Novolesom, dogovarjajo pa se tudi z Energoinvestom.

Za kakovostno delo, ki je pogoj za uspeh, so potrebne pridne roke, pamet in dobra oprema. Pridne roke pri Ljubelški imajo, pri znanju se zatika, saj je v laški občini težko pridobiti delavce s potrebnim znanjem, oprema pa je dobra. Tudi s pomočjo posojil Ljubljanske banke. »Zadnjih deset let sem vse vlagal v opremo in koristil vse olajšave in posojila. Le škoda, da so pri tem v laški občini preveč varčni.« Pa so res. Za razširjeno reproduk-

cijo imajo obrtniki še vedno priznanih samo v republikani dogovorjenih 25 odstotkov olajšav, medtem ko so menda v vseh ostalih občinah, kjer jim ni vseeno, kako se

razvija obrtništvo, to povečali.

Vseeno je Niko Ljubelšek prepričan, da se tudi v laški občini stvari premikajo na bolje: »Odnos do obrtnikov

se v naši občini spreminja šele v zadnjem času. Precej smo zamudili, kar se odraža na zaostalosti obrtništva v občini. To bomo v času težjih gospodarskih razmer težko nadomestili.« Niko je bil v prejšnjem mandatu član izvršnega sveta občinske skupščine, zadolžen za brt in še vedno je član izvršnega odbora Obrtnega združenja Laška. Razmere dobro pozna. Zato tudi razume, da si laška občina glede na svojo slabo razvitost težko privoščiti enake olajšave za obrtnike kot kakšna druga; zaveda pa se tudi, da je od obrtnikov samih veliko odvisno: »Obrtno združenje bi naj kreiralo in vodilo politiko obrtništva v občini, njegovi člani pa imamo preveč svojih skrbi in premalo časa za politiko razvoja obrti. A če ne bomo sami skrbeli zase, tudi drugi ne bodo.«

Za nekaj so v tem srednjeročnem obdobju že poskrbeli - za novo obrtno cono v Radečah. Tudi Ljubelšek namerava tja preseliti svojo obratovalnico. To je edina možna pot nadaljnega razvoja, saj v sedanjih prostorih kljub popolnemu redu ni več niti metra prostora. Preselitev je zato glavna naloga v naslednjih letih. Bo že šlo. Saj, kot pravi Niko Ljubelšek, je potrebno obrtniku in obrti samo pošteno delo, pošten odnos do delavca in družbe, pa rezultati sami pridejo.

MILENA B. POKLIČ
Foto: EDI MASNEC

Cene bo treba znižati

Med tistimi v žalski občini, ki bodo morali vrniti cene svojih proizvodov na raven letošnjega februarja so Minerva Zabukovica, Keramična industrija Liboje, Cestno podjetje, tozdu Asfalt Kamnolom Velika Pirešica in Montana iz Zaloške Gorice.

To seveda pomeni, da bodo gospodarski rezultati slabši tudi tam, kjer so bili doslej še sorazmerno ugodni.

Sitotisk v Šentjurju?

Pred meseci so v Šentjurju zaprli Veplaso obrat in delavci se od takrat vozijo na delo v Titovo Velenje. Obrat je po takratnih ugotovitvah posloval z izgubo, ukrep pa je bil potreben zaradi sanacije položaja v celotnem Veplasu.

Veplas je takrat zagotavljal, da je ukrep začasen in da bodo v okviru sanacijskega programa našli nadomestno proizvodnjo, da bi obrat ponovno zaživel. To je bila tudi zahteva odgovornih v šentjursko občini.

V teh dneh je Veplas Šentjurčanom ponudil nadomestni program za tamkajšnji obrat. Predlagajo, da bi se začeli v Šentjurju ukvarjati s sitotiskom, ki ga Veplas počasi ukinja. S tem namreč

krči preobsežno proizvodnjo, vendar so v Šentjurju mnogi prepričani, da gre za proizvodnjo, ki ni prinašala dohodka. Po predlogu Veplasa bi iz Titovega Velenja pripeljali vso potrebno opremo, v Šentjurju pa bi našli organizacijo, ki bi proizvodnjo vzela v svoje okrilje. Vendar dvomijo, da bi bila proizvodnja v Šentjurju uspešna, saj se s sitotiskom ukvarja cela vrsta zasebnikov in je trg že precej zasičen. Kakorkoli že, o tem predlogu bodo v Šentjurju še razpravljali in sicer ob strokovni analizi o možnosti sitotiska. Na podlagi tega pa se bo izvršni svet odločil, ali bo predlog sprejel ali ne.

Zanimiva gasilska publikacija

Občinska gasilska zveza Zalec je ob svoji lani proslavljajoči 30-letnici obstoja zaradi objektivnih težav šele letos izdala publikacijo o nastanku in razvoju gasilstva. V knjigi je vrsta izredno zanimivih podatkov, ki bo kasnejšim rodovom dragocena kronika razvoja te pomembne dejavnosti v žalski občini.

Danes je v občini 36 prostovoljnih in šest industrijskih gasilskih društev z nekaj tisoč člani, od pionirjev do veteranov. Domala vsi so izredno aktivni, kar še posebej velja za najmlajše, ki si pridobivajo gasilsko znanje na številnih tekmovanjih.

V knjigi so zapisi o vseh gasilskih društvih od nastanka do danes in bogato opremljeni s fotografijami. Tu pa je prišlo do nepotrebnih nedoslednosti. Tako so recimo pri fotografijah o srečanjih gasilcev veteranov imenovani samo tisti v prvi vrsti, kar ni prav za ostale v drugi in tretji. Na mnogih fotografijah ni imen za nekatere članke, ki stojijo ob strani.

V uredniškem odboru za zbiranje zanimivega in pomembnega gradiva o gasilstvu v žalski občini so bili Jože Kuder, Anton Gros, Anica Lupše, Jože Šalej, Anton Farčnik, Vinko Jug, Franc Čretnik in Franjo Mauer, ki je tudi tekste priredil, uredil in grafično oblikoval. Lektorsko delo je opravil Gustav Grobelnik, žal pa je prišlo vseeno do nekaterih napak, ki pa so jih verjetno zagrešili v tiskarni Zrinski v Čakovcu.

TV

Obisk madžarskih folkloristov

Na obisku pri Celjski folklorni skupini ŽPD France Prešeren Celje je bil od četrta 17. pa do srede 23. julija 45 članski folklorni ansambel iz Békéscsabe na Madžarskem. Skupina, ki so jo sestavljali plesalci, pevi in godci, se je našemu občinstvu predstavila na petih nastopih.

V petek 18. julija ob 19.30. uri so na Dobrni pripravili samostojni koncert, v soboto popoldan pa so, prav tako na Dobrni, sodelovali v programu otvoritve prenovljenih turističnih objektov ob prazniku občine Celje. Istega dne zvečer pa je skupina odplesala celovečerni program na Rogli. V nedeljo 20. julija pa so gostje odpotovali v Portorož, kjer so se tamkajšnjemu občinstvu ter številnim domačim in tujim turistom uspešno predstavili z večernim nastopom v portoroškem Avditoriju. V ponedeljek 21. julija pa smo njihove plesne in pesmi lahko občudovali v popoldanskem nastopu na odprtem odru na Tomšičevem trgu v Celju, kjer so gostje iz Madžarske nastopili v okviru celjskih poletnih prireditev. Svojo turnejo pa so zaključili za nastopom na »IX. večeru folklore« v Strmcu pri Vojniku.

Z nastopom madžarskih folkloristov pri nas smo lahko nadvse zadovoljni, saj so s svojim programom vsebinsko obogatili kulturno ponudbo v poletnih mesecih, za kar gre njihovim gostiteljem, Celjski folklorni skupini še posebna zahvala. Njihovo nastopanje pa je povsod poželo veliko aplavza, saj smo lahko občudovali tako pestrost programa, kot tudi prefinjeno točnost njihovega koraka v vseh izvede-

nih plesih, predvsem pa še izrazitost madžarskega temperamenta, zlitega v njihovih plesnih korakih. Folklorna skupina iz Békéscsabe je ena najbolj priznanih na Madžarskem, ter ima v domačem kraju že 40-letno tradicijo. V sklopu kulturnega društva delujejo kar tri folklorne skupine, na obisku pri nas pa so bili člani mladinske in odrasle skupine, ki so v svojem programu predstavili pesmi in plesne tako Madžarov, kot tudi narodnostnih manjšin, ki živijo v okolici Békéscsabe - Nemcevi, Slovaki in Srbovi. Skupina, ki jo vodi priznani madžarski folklorni strokovnjak Borna Miklos, veliko gostuje tudi izven meja svoje domovine, to gostovanje v Jugoslaviji pa jim je bila že 12. turneja na tujem in sedma v Jugoslaviji.

Ž.B.

Foto: EDI MASNEC

Brigadirski »ho-ruk« tudi na Rogli

Vsi brigadirji, ki so letos prišli na mladinsko delovno akcijo Rogla 86, so že vnaprej vedeli, da prihajajo na delovišča s posebnimi delovnimi pogoji. Res je, da so jih na občinskih konferencah mladine opozorili naj se primerno toplo oblečejo, a z vsem ostalim so se srečali šele na deloviščih. In kako so zadovoljni?

Kar vsi po vrsti so ob našem obisku zatrjevali, da jim ni prav nič hudo. Republiška mladinska delovna akcija Rogla 86, ki so jo v konjiški občini letos prvič pripravili, se ponaša kar z dvema posebnostima. Poleg tega, da je najvišje ležeča delovna akcija pri nas, imajo brigadirji na Rogli tudi daleč najboljši bivalni in življenjski standard. Če kje, potem prav gotovo na Rogli, ni slišati pritožb zaradi neokusne in enolične prehrane, neurejenih sanitarij, prepolnih in slabo opremljenih spalnic, ... Brigadirji imajo dovolj tople vode in tudi nad delom se ne pritožujejo.

Tisti, ki so na akcijah že večkrat bili - in takšnih je bilo v prvi delovni izmeni veliko - so nam povedali, da je delo dobro organizirano in da dobro sodelujejo z delovnimi organizacijami, ki jim pomagajo. Gre za celjsko Cestno podjetje, ki nadzoruje delo pri gradnji in urejanju ceste Rogla-Pesek, in Unior iz Zreč, ki je glavni investitor in organizator ostalih del. Sicer pa so brigadirji doslej v prvi delovni izmeni že očistili in pripravili nekaj nad 21 hektarov smučišč. Delali so predvsem na smučiščih Uniorček, Mašin žaga, Ostruščica in Planja, čiščenje in urejanje smučišč

Vesna Slabe, namestnica komandanta za naselje republiške mladinske delovne akcije Rogla 86: »Res je, da se naša akcija nekoliko razlikuje od ostalih v Sloveniji in Jugoslaviji. Najbrž smo edina akcija brez domačinov, saj je Rogla previsoka, da bi tukaj še bile domačije. Brigadirji, predvsem tisti, ki so že večkrat bili na akcijah, so sprva zelo pogrešali ta neposredni stik z domačini, z ljudmi, ki jim pomagajo do boljšega jutri. Prav zaradi tega, ker smo brigadirji na Rogli večinoma sami, pa sta naše prijateljstvo in medsebojna povezanost še bolj trdni.«

pa sodi po brigadirski klasifikaciji med lažja dela.

K temu, da so brigadirji z življenjem na Rogli zadovoljni, pa veliko pripomore tudi bližina delovišč. Najdlje, približno pol ure hoda, je bilo oddaljeno le eno delovišče, vsa ostala pa so še bližje prijetno urejenih depandans, v katerih živijo brigadirji.

Ponavadi vselej, ko pišemo o brigadirskem življenju, omenjamo tudi neurejene in

teresne dejavnosti na akcijah. Je že tako, da za popoldansko zabavo in preživljanje prostega časa preprosto zmanjka denarja. No, na Rogli so poskrbeli tudi za to. Brigadirji dobro sodelujejo z Delavsko univerzo iz Slovenskih Konjic, ki je na Rogli pripravila tečaj cestno-

Kot verjetno na večini mladinskih delovnih akcij so imeli v prvi delovni izmeni tudi na Rogli veliko težav s številčno nepopolnimi brigadami. Namesto 120 brigadirjev je na akcijo prišlo le 60 mladincev iz Grosuplja, Mozirja in Kamnika. Sprva so nameravali na akcijo povabiti še nekaj mladincev iz Slovenskih Konjic in tako vsaj približno popolniti brigadirsko mesto, vendar je Konjičanom uspešno sestaviti svojo brigado, ki je odšla na delovno akcijo Slovenske Gorice. Organizatorjem akcije na Rogli ni preostalo nič drugega kot nekoliko zmanjšati delovne normative, ki so jih potem brigadirji prve delovne izmene kljub slabemu vremenu izpolnili.

V teh dneh, ko se izteka prva dekada druge delovne izmene, pa so na Rogli z udeležbo brigadirjev bolj zadovoljni. Na deloviščih je namreč nekaj nad 100 brigadirjev iz Kopra, Slovenske Bistrice in Krškega, pridružilo pa se jim je tudi 14 mladih Gruzijcev, ki so v Slovenijo prišli v okviru mednarodne izmenjave brigadirjev.

prometnih predpisov in racionalništva, prosti čas pa si popestrijo tudi s številnimi športnimi dejavnostmi in

kulturno zabavnim programom, ki ga brigadirji pripravljajo sami.

In, da ne bi o akciji na Rogli govorili samo pohvalnih stvari, zapišimo še to, da se je vsaj pri eni stvari zataknilo. Gre za to, da brigadirjem delovna organizacija Unior - prav tako kot vsem ostalim gostom na Rogli - zaračunava korišćenje športnih objektov. Brigadirji so kljub temu, da je Unior vzorno poskrbel za organizacijo del, zaradi tega razočarani.

IVANA FIDLER
FOTO: BRANE PIANO

V prvi delovni izmeni so brigadirji na Rogli uredili nekaj več kot 21 hektarov smučišč, takole pa so mladi iz Kamnika poprijeli v roke krampe in lopate na novonastajajočem cestnem odseku Rogla-Pesek.

V SPOMIN

le samo zanj, upoštevajoč večje število njemu enako potrebnih. Pregl se je pri srčno zahvalil in bil vesel našega odziva.

Po razsulu jugoslovanske vojske se je v nekem popoldanskem času pojavil v Zadruzi revizor ing. Rado Iršič. Da ne bi kot znan ko-

Pavla Černigoj

Vse prehitro in nezadržano se poslavljajo od življenja dragi tovariši, ki so se borili z velikim domoljubjem za svobodo svoje domovine, za človeka vredno bodočnost in bili njeni prvi povojni graditelji.

Zato nas je močno prizadela tudi smrt dobre nena-domestljive žene, zlate matere in babice ter plemenite, dragocene prijateljice Pavle ČERNIGOJ. Vsako leto smo ji ob tem času prinesli šopek in čestitke za rojstni dan. To pot smo ji mogli položiti šopek cvetja na njen prerani grob.

Ker Pavličin oče ni hotel sprejeti italijanskega državljanstva se je z družino umaknil v Jugoslavijo in se za stalno naselil v Celju. Tu se je začela življenjska pot Pavlice, ki je po osnovni in trgovski šoli začela svoje samostojno življenje. Ena izmed njenih prvih služb je bila pri advokatu Novačanu, od tam pa jo je pot vodila preko raznih zaposlitev, dokler ni prevzela glavne računovodske posle v zadruzi državnih uslužbencev v Celju, katere centrala je bila v Beogradu. Ob tem so ograda, v veliki večini Slovenci. Ker je pregled poslovanja zahteval več časa, so se mnogi tovariši zblizili z uslužbenci zadruge. Med temi sta bila najbližja revizorja Viktor Pregl in ing. Rado Iršič. Vsem je bilo znano, da sta oba komunisti in to tudi z dejanji potrjevala.

Ko je izbruhnila v Španiji državljanska vojska, je kot prostovoljec odšel v Španijo revizor Pregl. Po končani državljanski vojni smo uslužbenci zadruge, pravzaprav Pavla ČERNIGOJ, prejeli od njega sporočilo, da se nahaja v ujetništvu. Priložil je tudi naslov nekega tovariša, kamor smo se mu lahko oglasili. Pavla je takoj organizirala s pomočjo ostalih uslužbencev mnogo potrebnih stvari, ne

munist na poti padel v roke komu, ki ga bi spoznal, je prišel peš iz Zagreba v Celje, v upanju, da bo pri sestri Vidi KOŽUH, ki je živela v Celju, našel zatočišče. Toda Vida, moja dobra znanka, je bila izseljena in stanovanje zapečateni. Rado se je obrnil name za natančnejša pojasnila. Potrebna mu je bila takojšnja pomoč, saj je bil od dolge poti ves izčrpan, lačen, in s krvavo ožuljenimi nogami komaj prestopal korake. Pavla me je pri delu nadomestila in mi tako dala možnost, da uredim za Rado takoj vse potrebno. Ne morem tudi preko tega, da je ob moji aretaciji, s pomočjo mojega brata Viktorja rešila pred gestapovsko preiskavo na domu partijski in OF denar, ki se je nahajal pri meni. Denar je prišel pravočasno v prave roke in me tudi ni mogel obremenjevati.

Še in še bi lahko naštevala nešteto dobrega o njeni človeški vrednosti, ki se je odražala tudi kasneje, ko se je vključila tudi v delo OF, AFŽ, sindikate in zvezo komunistov.

Za vsakega je imela ljubezniv pogled in na svoji dolgi službeni poti se je stalno večal krog njenih starejših kolegov in mlajših sodelavcev, ki so ob njej dopolnjevali svoje teoretsko znanje.

Tiho, brez besed smo stali ob grobu, v katerega so položili dragocenega človeka naše družbe, dobro ženo, zlato mater in babico in preskromno, iskreno prijateljico.

Brez besed smo stali ob njenem grobu ... Srca pa so bila polna žalosti in za vesti, da bomo njeno ljubeznivo podobo s hvaležnostjo nosili do konca naših dni v svojih srcih.

MARICA FRECE

Mladi ustanavljajo kooperativo

Že pred leti so mladinci v Sloveniji predlagali, da bi problem brezposelnosti reševali tudi z ustanavljanjem malih produkcijskih enot. V zadnjem času so ta prizadevanja rodila sadove, saj v Ljubljani takšna enota že dela, v Celju pa napovedujejo, da bo prav tako zaživela, če bo šlo vse po sreči.

Pred letom dni so se namreč trije mladi strokovnjaki odločili, da bi skušali najti nov način organiziranja svojega dela izven obstoječih delovnih organizacij. Dušan Klinar, pravi, da jih je gnala želja poiskati nove možnosti in nezadovoljstvo zaradi položaja, v katerem so bili v svojih delovnih okoljih. »Človek se ne sme nikoli zadovoljiti z obstoječim,« pravi Dušan Klinar. »Vendar pa večina pri nas ne misli tako. Vsak je ponavadi zadovoljen, da dobi službo in ima zagotovljeno socialno varnost, tvegati pa ne želi nihče.«

Očitno trije prijatelji niso iz takšnega testa, saj so se povsem resno lotili priprav za ustanovitev prve male produkcijske enote v Celju. Izdelali so že prve stroje, ki bi jih potrebovali, seveda pa računajo na pomoč večjih delovnih organizacij, ki bi njihove proizvode tudi potrebovale. Gre za kemijsko proizvodnjo, ki naj bi jim zagotovila osnovna sredstva za nadaljnje raziskovanje in aplikacijo znanja in projektov za druge panoge industrije. Tako bi na primer razvijali merilno-regulacijsko opremo. Proizvodnja bi bila povsem avtomatizirana in ne bi potrebovala velikega števila zaposlenih. To je tudi prednost takšne manjše enote, ki se tako lažje prilagaja spremembam in zaposluje predvsem visoko strokovnjake. V takšni enoti mladi strokovnjaki lažje uresničijo svoje raziskovalne zamisli, ki so v velikih delovnih organiza-

cijah večkrat neuresničljive zaradi prevelikih stroškov samih preizkusov, pa tudi zaradi precej toge miselnosti.

Pred nekaj meseci so se mladi zaganci povezali z mladinsko organizacijo v Celju, ki jim pomaga, da bi svoje načrte čim prej uresničili. Tako so njihove predloge vnesli v načrt prestrukturiranja celjskega gospodarstva, kar pomeni, da imajo tudi širšo družbeno podporo. Razvojni center Celje pa jim v tem času izdeluje predinvesticijsko študijo, ki naj bi pokazala, kakšne so njihove možnosti na trgu. Eden večjih problemov v tem času je tudi prostor, ki bi ga za začetek proizvodnje potrebovali. Doslej primernege mesta še niso našli, zato tudi težko napovedujejo, kdaj bo enota resnično lahko zaživela. Začetki so vsekakor spodbudni in upamo lahko, da jih prostorske težave ne bodo ustavile.

TC

Medicinska sestra za šivalnim strojem

Rajka Nedić je pred štiri leti iz rodne Maglaja v Bosni prišla najprej v Celje in nato v Prebold, kjer se je zaposlila v tekstilni tovarni. Doma ni bilo dela in ustrezne zaposlitve, pa je prišla v Celje, kjer je imela sestro in dva brata, od katerih jo je eden pripeljal v tekstilno tovarno, saj kot medicinska sestra ni našla zaposlitve.

»Dolgo sem iskala zaposlitve, potem pa sem izgubila voljo in zato sem z veseljem sprejela delo v tekstilni stroki. Z njo sicer nisem imela nobene zveze. Ker pa sem želela delati, sem ob pomoči novih sodelavcev in sodelavk hitro spoznala skrivnosti tega poklica. Sem pri ši-

vanju pletenin in v začetku sem se bala, kako bo z normo. No, to sem že po dveh tednih dosegla,« pripoveduje simpatična Rajka in dodaja, kako so jo lepo sprejeli ter v začetku z njo govorili srbohrvaško, ker pač slovensko ni razumela. Danes Rajka že lepo govori jezik, ki ga uporabljajo v okolju, ki ga ne misli zapustiti.

Z zaslužkom je zadovoljna, saj ima osnovo 65 tisoč dinarjev, ta pa se poveča s presegom norme in kvaliteto izdelkov.

»Splača se mi potruditi, kajti vsak dinar pride prav, vse pa je izredno drago,« razmišlja Rajka, ki dela v treh izmenah in dodaja »za mene je čisto dosti, samo da gre iz meseca v mesec.«

Stanuje v tovarniškem samskem bloku, kjer ima garsonjero, za katero plačuje 3300 dinarjev. K temu je treba prišteti še elektriko pa ostale drobnarije, hrano... V prostem času Rajka rada kvačka, pleče, poleti če je toplo oddide na bazen, včasih zvečer v disko. Živi kot večina mladih ljudi, saj je razpeta med delom in drobnimi življenjskimi dobrotami. Ukvarja se s športom, aktivna je v mladinski organizaciji, je pa tako kot večina tekstilnih delavk tudi ona gasilka z opravljenim tečajem za nižjega gasilskega častnika.

T. VRABL
Foto: L. KORBER

Damjan Kranjc

Andreja Volovšek

Andrej Kranjc

Mateja Janežič

Niko Strlič

Karmen Karin

Počitnice ob umivanju avtomobilskih stekel

Poletni meseci so kot našaš za vse tiste, predvsem dijake in študente, ki skušajo nekoliko napolniti svoje večno prazne žepa. Preko študentskega servisa delajo tudi mladi fantje in dekleta, ki ste jih gotovo že opazili na bencinskih črpalkah, ko so očistili avtomobilsko steklo, medtem ko je bencinski rezervoar vašega avtomobila prav nesramno dolgo »pil« drago tekočino.

Gotovo pomenijo poletno osvetežitev na črpalkah, vozniški se predvsem navdušujejo nad dekletki, ki so deležne večkrat tudi pripomb o nežnih ročicah in podobno. Dekleta pa njihove nasvete sprejemajo le z nasmehom, saj pravijo, da »dejanja« kažejo, kako so tudi nežne ročice sposobne napolniti gume, očistiti avtomobilsko steklo in natočiti bencin v rezervoar.

Damjan Kranjc (dijak), bencinska črpalka na Ljubljanski cesti. »Na črpalki delam od pričetka julija. Na uro dobim 450 dinarjev. V glavnem čistim avtomobilsko steklo, polnim gume, opravljam razna pomožna dela, kot je pometanje, zlaganje materiala v skladišču in podobno. Dobim tudi nekaj napitnine. Delo na črpalki mi je všeč, vendar prihodnje leto verjetno ne bom več delal med počitnicami tukaj, ker bom končal šolanje in bom imel že pripravništvo.«

Andreja Volovšek (dijakinja), bencinska črpalka na Kidričevi cesti: »Tukaj delam že drugo leto. Da sem se odločila za to delo, je pripomogel ati. Najprej mi to ni najbolj ugajalo, kasneje pa mi je postalo všeč, zato sem

se tudi letos odločila za to delo. Moški me včasih zafrkavajo, češ, ti si punca, to ni delo zate. Nekoliko bolj se sučejo okrog nas, drugače pa kar gre. Moje delo je čiščenje avtomobilskega stekla, polnjenje gum. Včasih se res pojavijo na črpalki kakšen vozniški, ki mu ni po volji kakšna cena, pa se znesne nad nami. Z uslužbenci na črpalki se dobro razumem, lepo so me sprejeli. Dobim tudi nekaj napitnine, odvisno od dneva. Prihodnje leto pa ne bom več prišla, ker bom končala šolanje in bom morala iskati redno zaposlitev.«

Andrej Kranjc (dijak), bencinska črpalka na Teharski cesti: »Letos delam prvič na črpalki. Lani sem videl študente pri tem delu, zato sem se odločil, da tudi jaz poskusim letos kaj takšnega. Napitnine dobim na tej črpalki bolj malo, ker tu niti ni takšnega prometa kot je v središču mesta. Včasih mi celo kdo reče, da ni potrebno čistiti stekel na njegovem avtomobilu. Počasni me že kar mineva, ko mi da kdo dinar ali dva napitnine. Saj ne rečem, da bi moral dati kaj, toda kaj pa hočeš z enim dinarjem? Med vozniški se najdejo tudi takšni, ki stresajo jezo nad nas, vendar je le-teh zelo malo. Drugače pa mi je to delo všeč in upam, da bom tudi drugo leto delal med počitnicami na črpalki.«

Mateja Janežič (študentka), bencinska črpalka na Polulah: »Letos delam prvič na bencinski črpalki. Delo je zelo zanimivo in teh sedem ur kaj hitro mine, ker je delo zelo pestro. Pripombe s strani vozniških že padajo, češ, da dekleta ni za takšno delo, da to ni delo za nežne roke.

Napitnine dobim od 400 do 500 dinarjev na dan. Vendar, ko se pogovarjam z drugimi, spoznavam, da je to delo zelo slabo plačano, saj dobim 450 din na uro. Drugi, ki delajo preko študentskega servisa dobijo precej več za eno uro. Kljub temu pa mislim, da bom še delala na črpalki tudi prihodnje leto.«

Niko Strlič (dijak), bencinska črpalka na Mariborski cesti: »Delo na črpalki mi je izredno všeč in upam, da bom še prišel sem. Za to me je navdušila mama, ki je tudi sama delala tukaj več let. Na-

pitnina je odvisna od dneva in od strank. Ponavadi so domači vozniški bolj radodarni kot tuji, predvsem kakšni privatniki dajejo dobre napitnine. Na dan je dobim okoli 1500 dinarjev, tako da se mi tudi finančno tukaj izplača delati. Malo bolj zoprno je, kadar je slabo vreme, saj sem moker, ko moram polniti gume, vendar je drugače tako lepo tu med vozniški in med uslužbenci črpalk, da to kaj hitro pozabim. Stranke so v redu, vendar se najde včasih kdo, ki reče, da ni treba očistiti stekel.«

Karmen Karin (dijakinja), bencinska črpalka na Hudičevi cesti: »Letos sem tukaj prvič. Delo mi je še kar všeč, sodelavci so zelo v redu. Vozniki imajo včasih res kakšne pripombe, ampak se da potpeti. Napitnina je kar dobra. Tisti, ki imajo slabši avto, dajo ponavadi več napitnine kot tisti z boljšimi avtomobili. Odvisno je tudi od vremena. Če je slabo, je manj denarja. Verjetno bom tudi v bodoče še delala tukaj, nisem pa še prepričana.«

NATAŠA GERKEŠ
Foto: INES DRAME

Celjski pionirji na taboru Sutjeska

Pred kratkim se je iz Dečanov na Kosovu vrnila skupina devetih celjskih pionirjev. Udeležili so se tabora Sutjeska, srečanja jugoslovanskih pionirjev, ki je vsako leto v drugi republiki oziroma pokrajini.

Vrnili so se veseli in srečni, čeprav tudi malce žalostni, saj je štirinajst dni, kakor so jih preživeli z vrstniki iz vse Jugoslavije, hitro minilo. V Skopje so pionirje, vsi so iz COŠ Fran Roš, spopremili celjski tovariši, tam pa so pionirji, ki so predstavljali vso Slovenijo, ostali sami med drugimi cvetovi jugoslovanske pionirske organizacije. Na tabor vendarle ne more vsak, ki bi si zaželel, pač pa le tisti, ki si takšno potovanje prislužijo s pridnim in marljivim delom v šoli.

Štirinajst dni so pionirji z igro in pesniho utrjevali prijateljske vezi, bratstvo in »notnost. Sicer pa kaj bi govorili, boljše da besedo prepustimo kar udeležencem.

Polona Kajzba: »Vsi, ki smo bili izbrani, da gremo v Dečane, smo bili zelo presenečeni in seveda tudi zelo veseli. Vso pot smo se pogovarjali, kako bo. V Dečanih so nas drugi pionirji lepo sprejeli in po nekaj dneh smo se spoprijateljili. Imeli smo tudi dve ekskurziji. Eno smo imeli kar v Dečanih, na drugi pa smo si ogledali Prištino, Prizren, Peč in Djakovico. Na poti domov smo videli tudi Skopje. Meni je bila najbolj všeč jama pri Peči. Tu sta dva kapnika, ki sta sedaj še združena

Polona Kajzba

Barbara Vasle

Petra Vrščaj

in se imenujeta Adam in Eva. Bilo je zelo lepo.«

Barbara Vasle: »Na taboru Sutjeska smo letos celjski pionirji predstavljali Slovenijo. Vsaka republika je pripravila svoj program. Mi smo pripravili spis o vstaji slovenskega naroda, nekaj pesmic in recitacij. Postali smo dobri prijatelji, izmenjali smo si naslove. Od začetka, ko še nismo bili najbolj zadovoljni, nismo verjali tovarišici, ki je rekla, da se bomo na koncu še jokali. Pa smo se! Malo me je motilo, ker ni bilo v bližini tabora telefona, tudi znak ni mogel dobiti in pa nas Slovence je motila hrana. Saj ni bila slaba, le drugačna je in je mi nismo navajeni. Sicer pa je pokrajina na Kosovu še kar hribovita, le gozdov je zelo malo; mesta pa so moderna in lepa. Bilo mi je zelo všeč.«

Petra Vrščaj: »Na tabor nas niso spremljali celjski tovariši, vendar pa tam nismo bili brez nadzorstva. Imeli smo pet tovarišev, na katere smo se lahko obrnili. Vstajali smo jutraj ob 6.30 in imeli obvezno jutranjo telovadbo. Ob 8. uri smo dvignili zastavo tabora, potem pa je bil razen kosila in večerje čas za športne in druge aktivnosti. Zvečer smo poslušali glasbo ali gledali televizijo. Spat pa smo šli okoli 22. uri. Zadnji dan smo pripravili proslavo in kres, ki je gorel dolgo v noč. Postali smo res pravi prijatelji in upam, da bomo to ostali tudi vnaprej. Izmenjali smo si tudi telefonske štefike in telefoni zdaj veselo zvonijo. To srečanje mi bo vedno ostalo v spominu, pa tudi pokrajina Kosovo, ki je zelo lepa.«

INES DRAME

Z NOVIM TEDNIKOM
TUDI NA MORJU

Novi tednik poiščite
v Vjestnikovih kioskih

Z nagradami zasuli Srečno novo leto '49

Kljub odlični predstavitvi Slovenci v Pulju (spet) brez pomembnejših nagrad

Letošnji festival jugoslovanskega igranega filma v Pulju je minil v nekakšnem mrtvilu poprečja, ki sicer ni bilo izrazito slabo, zagotovo pa je med 28 prijavljenimi filmi za ta festival manjkalo pravih, velikih, pomembnih del jugoslovanske filmske umetnosti. Takšna bi bila prva ocena minulega tedna v Pulju in festivala, ki ga bomo bržkone lahko dokaj hitro pozabili.

Seveda je vse to še prvi, površen vtis opazovalca, ki v tem festivalnem dirindaju ni imel pravega časa za zbran premislek o vsem, kar je videl. Le kako bi ta čas tudi našel. Film so dnevi, ki smo jih lahko videli tudi po šest na dan.

Škoda, da je bil letošnji festival v Pulju bolj blede, kajti prav letos je v okviru programskih možnosti novembrskega TDF v celju več možnosti in prostora za nove filme. Že v premiernem programu bo ob slovenskih treh do štirih prostorih še za štiri ali pet filmov iz drugih republik (odvisno od tega, ali bo film Primož Trubar pravočasno naredil). Za osem filmov je bilo prostora v spremnem programu kina Metropol in še za kakšnega v mladinskem programu kriminalik v kinu Dom. Dokončnega izbora ta hip še ni mogoče objaviti, ker je treba najprej ugotoviti, ali bo film Primož Trubar pravočasno končan in ker mora predlog programa potrditi še organizacijski odbor TDF. Vsekakor pa je mogoče zapisati, da bo novih domačih filmov na TDF veliko in da bodo izbrani najboljši.

So pa značilnosti, ki jih jz mogoče po ogledu letošnje jugoslovanske filmske proizvodnje stikati vsaj v navidezno rdečo nit. Najbolj je ta nit izrazita v tematskih opredelitvah filmskih avtorjev. Velika večina filmov, ki smo jih gledali, se je z več ali manj uspeha zazirala v sedanost, v čas, ki ga živimo, vendar z distance bližnje preteklosti. Vse več je na nek način politično pogumno zasnovanih filmov, ki z obujanjem zgodbe iz let neposredno po vojni tkejo usode svojih junakov v tistem ali v času, ki je sledil. Kljub temu pa tudi tu ni najti opravičila za pogostoma površne, nedodelane filme, ki »prodajajo« nekakšno idejo, a po nedodelanih scenarijih, z režijskimi napakami in v žal tako zelo očitni stiski s sredstvi. Je ta nesrečni denar resnično vse bolj grobar jugoslovanskega filma? Kdo

ve? Nekaj pa zanesljivo drži. Tudi tam, kjer so zgodbe, ideje, misli, vtikane v film imele svojo sol, kjer smo lahko bolj zaslutili kot resnično doživeli, da bi lahko videli pošteni, angažirani, pomemben film, je nekaj zaškripalo. Pogostoma na račun dela, ki smo ga gledali. - Napake v scenografiji, kostumografiji, zaprtost filmskih zgodb v ozke prostore (stanovanje, le nekaj terenskih lokacij, ipd.), veliko filmov posnetih na 16 mm trak in šele kasneje skopiranih na »normalnih« kinematografskih 35 mm, manjše igralske zasedbe kot bi to film zahteval, komornost po vsaki sili (zaradi premalo denarja), vse to se je v letošnjih jugoslovanskih filmih kar vrstilo.

In še nekaj je bilo opaziti. Vse manj je resnično pogrobnih filmov. Del, ki so bila še pred leti zlasti značilna za komercialno, k podpoprečnemu gledalcu zazrtu srbsko kinematografijo skorajda ni več. Ni tudi več banalnih komedij zaradi komedij samih. Dobili pa smo prvi jugo rock film in načeli vrsto zgodb iz usodnih let obnove, informbiroja, itd.

Po tej plati je jugoslovanski film torej še vedno na zelo dobri poti in ne manjka mu veliko - vsaj v posamičnih primerih - da bi postal tisti pravi jugoslovanski film, kakršnega rabimo, ga želimo in s kakršnim bi se lahko ponosno predstavili doma in v svetu. Toda, nesporno ostaja, da nekaj še manjka. In če ni premalo volje pri filmarjih samih, ki v pogosto že kar okrutnih pogojih za minimalne denarje vendarle snemajo, se pojavlja strah, da je problem drugače. V pronicljivosti, pogumu, odločnosti in žal, občasno tudi v neznanju avtorjev sa-

Kar tretjino letos prikazanih filmov so pripravili debitanti. Bilo jih je devet, posegli so tudi po nagradah. Upajmo, da to pomeni, da se domača kinematografija še bolj odpira svežim mislim mlade, prihajajoče generacije.

mih. Ti postajajo vse sposobnejše menažerji, organizatorji, s čimer polnijo vrzel, ki je ne zmorejo kakovostno zapolniti producenti, zmanjkuje pa energije, volje in znanja za samo umetniško stvaritev, ki se imenuje film.

Kako sicer raztolmačiti dejstvo, da so tudi preverjeni avtorji domače kinematografije, mlada generacija, ki polna ambicij številčno prihaja in izkušeni veterani, ostali nekako nedorečeni? Mar resnično postaja stvar režiserja, da najde scenarij, ga napiše ali predela sam, zbere umet-

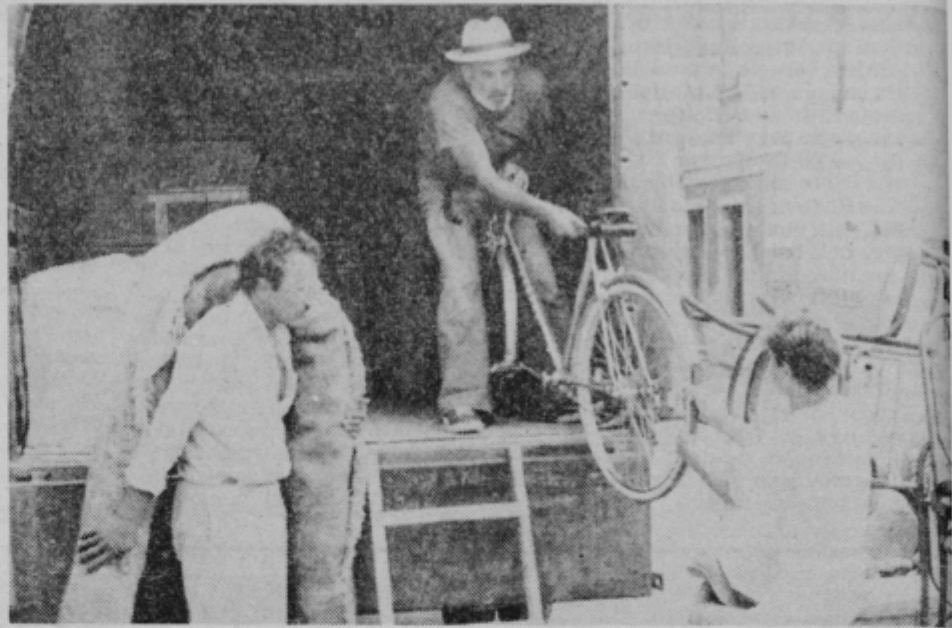
niško ekipo, se potem poda v lov za denarjem in slednjič še posname film? Naj to ne zveni kot opravičilo, saj slednjič vsak izdelek ocenjujemo takšen kot je, toda morda je prav v neurejenosti tega področja mogoče iskati vzroke tudi ustvarjalni stiski, ki po

V Pulju so tudi letos naravnost razsipavali s t.i. »neuradnimi« nagradami. Pomembnejše so prejeli: Studijevega Jelena Lordan Zafranovič za Večerne zvonove, nagrado kritike Milton Manaki film Sanje o roži in Srečno novo leto '49, Zlati venec za najboljšega debutanta Anton Tomašič za film Kormoran. Od slovenskih avtorjev je dobil nagrado še plakat Tomaža Kržišnika za film Christophoros.

letih vzpona vsaj letos vnovič bo na plan v jugoslovanski kinematografiji.

A, kot zapisano, dajmo času čas, premislimo še enkrat v miru, kaj vse smo videli in - predvsem - dajmo možnosti gledalcem, da sami presodijo, kakšen film imamo.

Posebej je treba napisati nekaj dejstev o slovenskem nastopu v Pulju, ki je bil, milo rečeno, zelo opazen. Še bolj prav bi bilo, če bi zapisal, zelo uspešen. Ne le, da se je Viba s svojimi avtorji kar trikrat predstavila puljski areni - tudi preostala filma v informativnem programu sta požela priznanje kritike

Slovenci smo v Pulju predstavili kar dva mladinska filma, žal sta bila oba izločena tekmovanja za nagrade. Prizor je iz filma Tuga Štiglica Poletje v Školjki.

in občinstva. Viba se je predstavila s pisano ponudbo, ki dejansko izraža programsko

Letošnji festival je obiskal tudi eden največjih živih cineastov, večkratni oskarjev nagrajenec, režiser Miloš Forman, ki je imel za prisotne novinarje v Pulju tudi tiskovno konferenco.

politiko te slovenske proizvodne hiše. Pokazala je dva že v Celju preverjena filma -

Doktor in Christophoros, ki sta v Pulju v celoti potrdila svoje kvalitete. Zagotovo je bil najbolj opazen nastop tandema Cavazza (kot scenarist in igravec) - Tomašič, ki je z delom Kormoran resnično navdušil. Če ob tem zapišem še, da smo tudi v areni videli slabše filme kot sta Poletje v školjki in Čas brez pravljic, ki sta ostala v informativni, sem povedal že dovolj. A vendarle je treba pristaviti še, da sta prav Kormoran in Christophoros »dregnila« tudi dokaj anemične

spremljevalce tiskovnih konferenc v festivalskem središču. Bila sta to edina resna, tehtna in koristna pogovora po prikazanih filmih. Vse to potrjuje, da je Viba v letošnjem festivalu nastopila

Puljske nagrade

Letošnja žirija je za najboljši film razglasila Srečno novo leto '49, makedonskega režiserja Stoleta Popova, ki je prejel Veliko rto areno. Ostale zlate arpa so prejeli: za režijo f Večerni zvonovi Lorda franovič, za scenarij f Srečno novo leto '49 Gor Mihič, za najboljši vlogi M. ra Furlan (Lepota greha) in Rade Šerbedžija (Večerni zvonovi), za epizodni vlogi Nada Đurevska (Zlato je bolko) in Duško Kostovski (Srečno novo leto '49), za kmero Goran Trbuljak (Sanje o roži), za glasbo Ljupet Kosantinov (Srečno novo leto '49), za scenografijo Dimka Jeričević (Za srečo so potrebni trije), za kostumografijo Irena Felicianter za ton Matjaž Janežič (oba za film Kormoran), za montažo Andrija Zafranovič (Večerni zvonovi) ter za masko Radmila Ivatovič (Srečno novo leto '49).

pogumno, organizirano in odmevno. Upajmo le, da bodo tudi kinematografsko življenje prikazanih filmov v jugoslovanskem prostoru vsaj približno enako uspešno.

BRANKO STAMEJČIČ

Boštjan Hladnik pa je predstavil v Pulju film Čas brez pravljic.

Razstava azijskega slikarstva v Lučah

»Indijo vzljubiš, ko jo vidiš prvič, da pa jo razumeš, je eno življenje premalo«

V okviru tradicionalne gornjesavinjske prireditve Lučki dan, bo od 1. do 12. avgusta v šolskih prostorih v Lučah izredno zanimiva razstava azijskega slikarstva (BATIK) iz bogate zbirke Rade Malenška iz Ljubljane. Podrobnosti o tej razstavi smo izvedeli od Olge Šiljar iz Luč, ki je odgovorna za pripravo razstave.

Povedala nam je, da je BATIK posebna tehnika slikanja, krašenja tkanin in usnja s pomočjo voska, ki so jo v prvotni obliki že pred davnimi časi poznali v Aziji. Tehnika se je do danes precej industrializirala in s tem izgubila delček tradicionalne mikavnosti, izredno privlačnost pa so, ne glede na to, zadržali motivi, ki so ponazorjeni na slikah. Tudi slike z istimi motivi nam ponujajo toliko različnih in drugačnih podobnosti ter eksotike, da je gledalec prevzet zaradi tisočletne tra-

dicije, da poskuša to kulturo spoznati, predvsem pa jo začne ceniti. Ali, kot je ob otvoritvi podobne razstave v Galeriji Kompas v Ljubljani dejal Marjan Marinšek: »Resda so to današnje slike znanih ali manj znanih slikarjev, ki so jih ti izdelali z namenom, da jih prodajo v deželi, kjer so nastale. Toda podobno pričajo o tisočletnih kulturah v teh deželah in nas prevzamejo s svojo lepoto ljudske umetnosti ter bogato kulturno tradicijo, segajoč do korenin prastarega epa Ramajana.«

Sporočilo slik izhaja večinoma iz stare vzhodnjaške življenjske filozofije in njene religije. Zgodovina te religije pa je večni boj med Dobrim in Zlim, med pravičnostjo in pokvarjenostjo, ali kot nam upodabljajo motivi, iz tajske mitologije in folklorne, boj med kraljem iz Lanke, Asure, ki simbolizira zlo in ugrabi Ramovo ženo

Sito, ki je simbol vsega dobrega in pravičnega.

Rado Malenšek, lastnik vseh slik, ki bodo razstavljene v Lučah je velik ljubitelj dežel daljnega vzhoda. Že od nekdaj so ga te dežele mikale, na potovanja po njih pa se je odpravil šele po upokojitvi (pred upokojitvijo je bil tehnični vodja Moderne galerije v Ljubljani). Vse slike, ki bodo razstavljene je prinesel s svojih potovanj. Ni se mogel upreti čarom skrivnostne Indije, stopil je na tla »dežele smehljajajoč« Tajske ter spoznal visoko kulturo indonezijskega otoka Balijsa.

Malenšek večkrat poudarja, da razstava lahko nudi le bežeren utrip, saj pravi indijski pesnik Tagore, da vzljubiš Indijo, ko jo vidiš prvič, da pa jo tudi razumeš, je eno življenje premalo.

VOJKO ZUPANČ

KULTURNA SKUPNOST OBČINE CELJE

Odbor za svobodno menjavo dela, razvojne in druge naloge

razpisuje

program kulturnih dejavnosti za leto 1987

Izvajalci kulturnih dejavnosti, ki želijo biti uvrščeni v program prihodnjega leta, naj do 10. septembra 1986 pošljejo ovrednotene predloge za program (cene junij 1986) na naslov:

Kulturna skupnost občine Celje, Gregorčičeva 5a, Celje

Trajanje razpisa je usklajeno z razpisom programa Kulturne skupnosti Slovenije. Predlogov za program, ki ne bodo poslani pravočasno, odbor pripravi programa ne bo mogel upoštevati.

Kmetje morajo previdno gospodariti

Naši kmetijski politiki ne gre preveč zaupati

Juhartova kmetija v Tapanju nima dolge tradicije, tako kot še nekaj kmetij tam okoli. Juhartovi so imeli sprva le malo zemlje, potem pa so jo počasi dokupovali, tako da se pred desetimi leti Tone in Vera Juhart lahko odločila, da bosta pustila službi in delala na zemlji, lani pa je Tone tudi zagospodaril na kmetiji.

»Sedaj sva se že toliko vpejlja, da na službo niti ne pomisliva več,« pravi 35-letni gospodar Tone. »Šiht tukaj na kmetiji je sicer nekoliko daljši, vendar bi bili vseeno zadovoljno, če bi malo bolj gledali na kmete. Veliko bi bilo že to, da nam bi vsaj vnaprej določili in zagarantirali cene.«

Juhartova kmetija obsega 9 hektarjev zemlje, nekaj zemlje pa imajo še v najemu. V hlevu imajo 30 glav živine, od tega 10 krav mlekaric, ki dajejo na leto 25 do 30 tisoč litrov mleka. V štali je tudi 15 plemenskih svinj, ki vsako leto skotijo približno 130 pujskov, imajo pa tudi še 9000 piščancev brojlerjev. Vidi se, da je Tone previden gospodar. Izkušnje so ga že naučile, da ne gre preveč zaupati naši kmetijski politiki; enkrat več prinesejo pitanci, drugič mleko, kmet pa si se-

veda ne more privoščiti, da bi delal z izgubo, vsaj na daljši čas ne.

»Za nas bi bilo seveda veliko bolj enostavno, če bi se lahko popolnoma preusmerili,« razmišlja Tone.

Juhartova kmetija je precej razdrobljena. Pred komasacijo so imeli devet parcel, sedaj pa še pet. Tone Juhart meni, da bi jih lahko imeli še manj, če bi pri komasaciji bolj gledali na kmete.

Kmetje se pač prilagajajo tržnim pogojem. Juharti so na primer imeli že pred leti v hlevu 30 glav živine. Tone je potem še dokupoval zemljo, število glav v hlevu pa je ostalo isto.

»Včasih smo več krmili z močnimi krmili, sedaj pa so postala predraga,« razloži Tone. »Če bi sedaj kupovali toliko močnih krmil, bi seveda lahko redili več pitancev in oddajali več mleka, toda delali bi z izgubo.«

Za Juharte in, seveda, tudi druge kmetovalce je bolj smotrno, da pridelajo manj, vprašanje pa je, če je to najbolj za državo (oziroma našo družbeno skupnost, kot pravimo). Pa to je že stvar visoke kmetijske politike... Juhartova sicer nekoliko po-

tarnata, da gre zadnja leta tudi kmetom slabše, da so krediti predragi in je ob sedanjih cenah skoraj nemogoče, da bi kdo začel čisto iz nič, da posredniki med kmetom in potrošnikom še vedno zaslužijo preveč... Toda kljub temu jima ni žal, da sta pustila tovarno in prišla gospodariti na kmetijo. Že zaradi tega ne, ker imata rada to delo in ker sta dokazala, da so lahko kmetije tudi lepo urejene. Če je dovolj pridnih rok pri hiši, seveda.

SREČKO ŠROT

Zavetišče za živali v težavah

Društvo za varstvo živali v Celju je uredilo začasn azil za vse zavržene, pretepe, prestradane in mučene živali. Zavetišče lahko dobijo pri Alojzu Gmajnerju na Celjski 43 v Vojniku, ki po svojih močeh prehranjuje devet do deset psov.

Društvo mu pomaga z manjšo vsoto, sam Alojz Gmajner pa zbira staro železo in z zbranim denarjem pomaga živalim. Pred časom se je poškodoval v prometni nesreči in sedaj ne more več služiti denarja, zato je zavetišče v velikih težavah.

Društvo zato prosi vse, ki imajo radi živali, da prispejijo na pomoč z denarnimi prispevki, ki jih lahko nakažejo na tekoči račun št. 50700-678-46738 ali direktno Alojzu Gmajnerju.

Zavod za požarno, reševalno in tehnično službo Celje, Dečkova c. 36

objavlja po sklepu komisije za delovna razmerja naslednja dela in naloge:

gasilca - voznika

Pogoji:
končana poklicna šola - strugar, voznik C kategorije, odslužen vojaški rok, ne starejši od 28 let.

Prednost pri izbiri imajo kandidati stanujoči v neposredni bližini Celja in člani prostovoljnih gasilskih društev.

Delo združujemo za nedoločen čas. Poskusno delo traja 90 dni. Po poskusnem delu delavci opravijo še 5-mesečni diferencialni tečaj v Ljubljani, za naziv kvalificiranega gasilca.

Prošnje sprejema komisija 15 dni po objavi.

Zavod za živinorejo in veterinarstvo Celje

Komisija in ODR za razpis delovnih mest objavlja prosta dela in naloge:

1. vodja oddelka za selekcijo domačih živali
2. nadkontrolor

Pogoji:
pod tč. 1:
- dipl. kmetijski inž. živinorejske smeri
- 3 leta delovnih izkušenj
- opravljeni vozniški izpit B kategorije
- dela in naloge se razpisujejo za 4 leta (ni reelekcija), kandidati morajo predložiti razvojni program.
pod tč. 2:
- kmetijski tehnik živinorejske smeri ali živinorejsko-veterinarski tehnik
- 1 leto delovnih izkušenj
- opravljeni vozniški izpit B kategorije
- poskusna doba 3 mesece
- za dela in naloge sklepamo delovno razmerje za nedoločen čas.

Kandidati naj pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju objavnih pogojev pošljejo v 14. dneh po objavi na naslov »Zavod za živinorejo in veterinarstvo Celje, Trnovlje 181 A«.

Z NOVIM TEDNIKOM TUDI NA MORJU

Novi tednik poiščite v Vjestnikovih kioskih

Domače dobrote na Vranskem

Pripravili bodo knjigo z recepti starh slovenskih jedi

V soboto zvečer je na Vranskem znova dišalo. Kako tudi ne bi, saj se je kar sedemnajst ekip mladih kuharjev in kuharic iz različnih slovenskih krajev predstavilo s starimi, domala že pozabljenimi kmečkimi jedmi. Prav vse ekipe so se izkazale in pripravile zares prave kuharske mojstrovine, ki so jih lahko mnogi

obiskovalci poizkušali ali pa jih samo ogledovali.

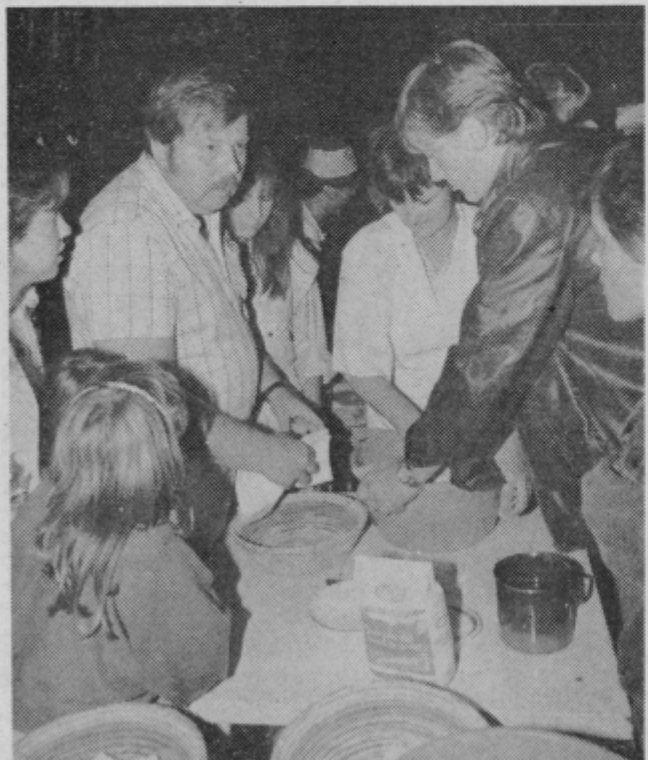
Komisija, ki je ocenjevala pripravljene jedi, (sestavljali so jo Vika Čulkova, Jožica Vitančeva ter Jože Križnik), prav gotovo ni imela lažkega dela, saj je bilo med vsemi dobrotami zares težko izbrati najboljšo. Vendarle pa so bili člani komisije enotni v ugotovitvi, da so se letos naj-

bolj izkazali kuharji in kuharice iz Tržišča pri Sevnici, na drugo mesto se je uvrstila ekipa iz Kranja, na tretje pa ekipa iz Brežic. Med sodelujočimi na večeru kmečke kuhinje so sodelovale tudi tri ekipe iz celjskega območja in sicer iz Tabora v Savinjski dolini, Mozirja in Titovega Velenja.

Organizatorji sedaj razmišljajo, da bi izdali tudi posebno knjigo z recepti vseh dosedanjih desetih večerov kmečke kuhinje, kar bi prav gotovo naletelo na ugoden odmev. In kakšen jedilnik so pripravili zmagovalci iz Tržišča? Mrzlo kokoš ter močnikovo juho, roške ptičke, suhokranjsko polento, glav-nato solato, ajdov triet in pisani kruh. Za bralce, ki jih zanima, kako se pripravi suhokranjska polenta, pa ponujamo tudi recept. Za pravo potrebujete 50 do 60 dekagramov moke, kuhan krompir, jajca, margarino, ocvirke in drobtinice ter olje. Po občutku naredite testo (na hitro zgneten) ter naredite dva hlebčka, ki ju potem razvaljate za prst na debelo. To potem posujete s prepraženimi drobtinami in ocvirki. Vse to zvijete in položite v prtič, ki je dobro posut z drobtinicami. Prt s testom povežete z vrvico in na zmer-nem ognju kuhate v osoljenem kropu približno trideset minut. Potem razrežete vse skupaj na kolobarčke in pomazate z raztepenim jajcem.

V imenu mladih iz Tržišča, ki so zaupali ta recept, vam želimo samo še dober tek!

JANEZ VEDENIK
Foto: LJUBO KORBER

Na Vranskem so morali mladi kuharji in kuharice speči tudi domač kruh. In res so ga kar osemnajst različnih vrst. Mladim je pri mesenju kruha in pri peki pomagal pek Roman Brglez z Vranskega.

Pričeli z odkupom kumaric

Pri Kmetijski zadrugi Savinjska dolina so pretekli teden pričeli z odkupom kumaric. Ivan Farčnik, ki skrbi za odkup povrtnin nam je povedal: »Sredi preteklega tedna smo pričeli z odkupom kumaric od naših kmetov. Z njimi smo že spomladi podpisali pogodbe in kot kaže bo odkup zadovoljiv. Po planu jih bomo odkupili 115 ton in to za Eto iz Kamnika. Za kilogram kumaric prve kvalitete dobi pridelovalec 130 din, dolžina je od 5 do 7 cm, za drugo 80 din, dolžina kumarice mora biti od 7 do 9 cm in za tretjo kvaliteto 30 dinarjev, dolžina pa je od 9 do 12 cm. Največ jih bodo odkupili na zadrugi enoti Polzela in to 30 ton.«

Prve dni avgusta bodo pričeli z odkupom tudi zgodnjih sort zelja za Merxovo kisarno v Šempetru. Vsega zelja pa bodo odkupili 1370 ton. Na sliki: Polde Vrečar iz Ločice pravi, da ima sklenjeno pogodbo za sedem ton. Če ne bo suše, bo pridelek zadovoljiv.

T. TAVČAR

»Galeb 111, ostal si brez kolesa!

Pilot Oskar Podlesnik rešil letalo MIG-21

»Prednost vojaškega supersoničnega letala je, da lahko tam gori, pa naj bo na tri, dvanajst ali več tisoč metrov višine, tudi umiraš od strahu, pa te noben ne vidi,« je v šali povedal Oskar Podlesnik, 29 letni kapetan našega vojnega letalstva. Res v šali, kajti sam dobro ve, da panika in strah proti njemu nimata možnosti. To je dokazal tudi lani aprila, ko je na letališču v Prištini z Migom-21 pristal brez koles in bil za to nagrajen s priznanjem. »Podvig vojaka 85«. Dogodek, ki bi mu v naši letalski zgodovini težko našli primerjavo, je kljub daljši časovni oddaljenosti vreden ponovnega opisa. Pa še en vzrok je. O vsem sem lahko z Oskarjem Podlesnikom kramljaj šele pred kratkim, ko je prišel na dopust v domače Ljubno.

Aprilski dan na vojaškem letališču pri Prištini je bil podoben vsakemu drugemu. Pred vzletno stezo, pri supersoničnih lovcih tehniki opravljajo zadnje preglede letal pred poletom, piloti prejema še zadnja navodila starešin. Naloga: prestreznje v nizkem letu. Kapetana Oskar Podlesnik in Dragan Djurić letita v paru. Izmenjata se zadnje besede pred vstopom v kabini in kmalu sta srebrno beli kovinski ptici v zraku, s krilom ob krilu. Oskar prestavi ročico za dvig koles v trup navzgor, pokažejo se »tri rdeče«, kar pomeni, da so kolesa v trupu. Tudi ostala signalizacija pokaže, da je vse v redu: »Galeb 111, vse je v redu, signalizacija v

uro časa za razmislek: »Najprej sem moral razbremeniti letalo, da bi pristal s kar najmanj goriva. Delovanje motorja sem prilagodil tako, da bi lahko bil kar najdlje v zraku, saj je moralo pred mano pristati še kakšnih deset, enajst letal. V tistem je v kontrolni stolp prišel tudi moj komandir eskadrilje, Alji Aljiu. Po njegovih navodilih sem šel v orientir za šolski krog,« je pojsnjeval več kot leto dni po tem dogodku Gornjesavinčan Oskar.

Tudi po pol ure leta še vedno ni bilo odločitve, ali bo pristal ali ne. Oskar je upal, da ga bo komandir pozval na pristane, kajti v sebi je že sklenil, da bo tvegati in da bo za pristane zaprosil tudi če

motor ugasnjen, akumulator izklopljen: »Si izklopil akumulator?« čuje Oskar glas komandirja in samo pokima. Do sedemdesetih kilometrov na uro lahko letalo še

vodi, potem se ta nagne in rahlo zdrsi z steze v travo. Ustavi se, Oskar stopi iz kabine. Tu so že vsi, nekdanji sošolci, prijatelji iz eskadrilje, gasilci, komandir... Stiski rok in pogledi povedo več kot vsaka beseda...

Piloti so fanatiki posebne vrste

»Nikoli se nisva povsem sprijaznila s tem, da je Oskar pilot. Pravzaprav sva, preden je bil sprejet v šolo, sklenila, da ne bova podpisala privolitve. Upala pa sva tudi, da zaradi bolezni, ki jih je imel v mladosti, sploh ne bo sprejet. Žal, ni bilo pomoči, potem, ko so ga sprejeli, sva moala privoliti in mu izpolniti to njegovo največje željo. A vseeno, nikoli se ne bom sprijaznila s tem, da ne živi raje na trdni zemlji,« je še v imenu očeta Cirila pojasnjevala Oskarjeva mama, Ljudmila, ki bi raje videla, da bi bil Oskar, tradiciji Gornjesavinjske doline primerno, raje kak gozdni inženir. In ko že omenjamo tradicijo, res bi človek glede na splavarsko preteklost Ljubnega pričakoval, da bo sedaj 29 letnega ljubenskega pilota v mladosti morda prej zanima-

la mornarica kot aviacija. A na nekatere stvari je težko odgovoriti in tudi na vprašanje zakaj ravno letalstvo, Oskar odgovori, da pač zato, ker si je to zaželel že v mladosti.

Trdo šolanje v našem vojnem letalstvu, in služba pri obrambi neba naredita pilote spretne, drzne, hladnokrvne. Kot bi rekla Oskarjeva žena Klara, so to fanatiki in zaljubljeni svoje vrste, ki jim je prvo vse, kar je povezano z letali, zmaji in raketa-mi, šele nato pa... Ne zameri mu tega, kajti ve, da v tem poklicu ni veliko odpuščenih napak, da je potrebno vsakodnevno izpopolnjevanje. V avto ti namreč tudi po mesec ali več ni potrebno sedeti, pa se boš lahko takoj odpeljal, v letalski kabini pa moraš tudi po enem tednu »abstinence letenja« malce potrenirati možgane in obnoviti kaj je kje. Vse lučke in ročke v kabini, teh je nekaj sto, res ponoči v svoji pisani paleti barv spominjajo na disco klub, a niso namenjene zabavi, kajti vsaka nečemu služi...

Tudi Oskar se ob vseh užitek in ukradenih pogledih na kak lep oblak zaveda odgovornosti in »krutosti« svojega poklica, zato s tem ne obremenjuje ne žene, še manj pa staršev. Tako je tudi ta dogodek zamolčal. Kmalu po tistem, ko je njegov MIG-21 zapluzil s piste na travo, je namreč telefoniral ženi, da ima popoldan analizo in da ga ne bo domov do večera. No, zvečer pa je le moral povedati, zakaj se je primajal domov. Pojasnilo, da gre le za pristno slovensko navado, namreč ženi ni bilo dovolj.

In starši! Ti so za dogodek zvedeli šele lani decembra. Vmes je bil Oskar tudi na dopustu, a o tem, da je nekega aprilskega dne nihal med nebom in smrtjo, ni črnil nobene. Starše so o tem obvestili sosedje na Ljubnem, ki so Oskarja videli v oddaji zagrebške televizije, takrat, ko je v Beogradu prejel priznanje »Podvig vojaka 85«. Zakaj tako, Oskar hitro pojasni: »Vojna tajna...«

So vojna tajna tudi njegovi nadaljni podvigi? »Podvigi so, želje pa niso. Rad bi enkrat poletel tudi z zmajem, tega namreč še nisem poizkusil... Ja, pa dvig jumbo jeta tudi verjetno mora biti poseben užitek...«

RADO PANTELIČ

Oskar v prostem času tudi slika. Takole je narisal svoj MIG-21, kako pristaja brez koles.

redu,« rutinsko pošlje prvo sporočilo kontrolnemu stolpu od koder pa istočasno dobi obvestilo, da ni v redu in da naj se oddvoji od para in počaka na višini za kroženje. Oskar, ki je v prvem trenutku razumel, da je ostala zunanaj noga s kolesom, poslušal ukaz in nekaj kasneje še enkrat sporoči stolpu, da je vse v redu, da se letalo obnaša brezhibno, da tudi motor deluje brezhibno. Šele tedaj izve: »Galeb 111, ostal si brez koles. Pojdi do cone za kroženje.« V slušalkah tišina...

bo odločitev drugačna. A besede odločitve ni. Tudi tistim spodaj, posebno komandirju, ni lahko. Dobro sicer ve, da ima v zraku izkušene, odličnega pilota. A tudi tveganje je veliko, vitka kovinska ptica se lahko ob dotiku z zemljo kaj hitro prepelovi na dvoje ali se v hipu spremeni v gorečo bakljo.

Oskar se sam odloči

Oskar je v zraku miren, na srečo tega dne tudi v odlični trenaji. Miren poskuša biti tudi komandir s svojimi pojasnili. Med biti in ne biti ni lahko odločati, zato odločilne komande še ni. Tišino na vrhu komandnega stolpa v tistem zapara miren in odločen glas mladega pilota: »Galeb 111, grem na pristajanje...« V slušalkah spet tišina, ki tokrat pomeni komandirjevo soglasje in hkrati zupanje. Pogled vseh na tleh je uprt v letalo. Stisnjenih pesti, mešajo se strah, upanje, ponos...

Oskar v drugem krogu potegne ročico, ter izvleče sprednje kolo in zračno zavoro. Zasveti ena zelena - vse je v redu. Zadovoljen je tudi s tem, kako je preračunal prehod v pristajalno stezo, ki se ji je že čisto približal. Na njenem začetku je že, hitrost je prava, 310 kilometrov. Bo prvi dotik z zemljo usoden? Tu je že, letalo se dotakne steze in zdrsi kot sani po njej. Hitrost je še zmanjšana, zavorno padalo je v pravem trenutku zunaj,

Še v času šolanja, z »Jastrebom«.

Redko, največkrat enkrat na leto, se takole na Ljubnem lahko zberejo vsi skupaj. Na sliki Oskar z ženo, mamo in očetom ter sestro Mileno in nečaki.

Prave odločitve na zemlji ni

Primer, kako ukrepati, če ti z vojaškega lovca odpade kolo, še ni bilo, tudi v knjigah ne, niti ga ni bilo pri simuliranju letenja v šoli. Po ocenah so možnosti, da pri pristanku brez koles ostane živ in reši letalo, vredno okoli pet milijonov dolarjev, pol-pol. Posebno še, ker je pristajanje z vojaškimi letali najtežji element leta, zahtevnejši od pristanka civilnih letal. Ze s kolesi mora biti pristane zelo »mehak«, s pravo hitrostjo in čisto »na tesno«, z metra ali dveh višine, ki jo lahko določiš le na osnovi odtanka med temnejšo barvo trave in svetlejšo pristajalno stezo. Oskar bi lahko torej tistega aprilskega dne brez slabe vesti pritisnil na gumb za katapultiranje, zapustil letalo in s padalom varno pristal na zemlji.

O vsem tem je imel skoraj

NOČNE
CVETKE

• Miličniki so pridržali Nemanjo D., voznika tovarnjaka iz Prnjavora. Nemanja ga je preveč popil, potem pa v Šentjurju naletel patroljo Postaje prometne milice. Miličniki so mu prepovedali nadaljno vožnjo, toda Nemanja je trmoglavil in odpeljal naprej; vinjen za volanom je ogrožal promet, zato so miličniki poskrbeli, da se je odpočil v prostorih za treznenje.

• Jože B. z Zgornje Hudinje je v nedeljo zjutraj že na vse zgodaj kolovratil z malo preveč alkohola pod kapo. Grozil je stanodajalki, da ji bo zažgal gospodarsko poslopje. Jože je končal v prostorih za treznenje. Zvečer so ga miličniki izpustili, da je že nekaj minut kasneje spet razgrajal na Hudinji. Kaže, da Jožetu ni bilo preveč všeč v prostorih za treznenje, saj je drugič zaleglo že samo opozorilo.

• Nič bolj miren podnajemnik ni Jože B. z Ljubecne. Tudi Jože z Ljubecne je bil preveč vstran, zato je moral v prostore za treznenje.

• V petek zvečer je po Trnovljah kolovratila pijanska družina. Miličniki so posredovali, do iztreznitve pa so pridržali Ivana K., ki je bil najbolj glasen, poleg tega pa je pritiskal na hišne zvonce in nekaj po polnoči razrazil kar precej Trnovelčanov.

S. Š.

Gore terjale štiri življenja

Smrt štirih Nizozemcev na grebenu nad Češko kočo je ena najhujših nesreč v Savinjsko-Kamniških alpah. Planinci so umrli zaradi izčrpanosti in podhladitve, medtem ko so se trije mlajši iz te skupine rešili in sami oziroma s pomočjo reševalcev prišli do Češke koče.

Krivo je bilo vreme, ki se je hitro poslabšalo, začelo pa se je tudi bliskati in deževati ter kasneje snežiti. Dva mlajša planinca iz skupine sta se prebila do Češke koče in priklicala pomoč. Gorski reševalci so že nekaj minut po polnoči prišli na greben; pomagali so lahko le 18-letni Anji Veis, štirje planinci pa so umrli.

Očitno je, da vsi v skupini niso bili dovolj dobro pripravljene za sorazmerno kar

odpravljajo v planine, da ne gre pretiravati pri turah oziroma precenjevati svojih sposobnosti. Pri vzponih na vrhove je vedno potrebno računati, da mora ostati dovolj moči tudi za pot v dolino, še posebej za primer, če se pok-

vari vreme. Predvsem pa je potrebno tudi poleti imeti v nahrbtniku dovolj rezervne in tople obleke, zakaj ob nevihtah se zrak v planinah zelo hitro shladi, pogosto pa pada tudi soda.

S. Šrot

zavaruje
triglav

PROSIM, PRIPNITE SE!

ČE OB NESREČI NIŠTE PRIVEZANI Z VARNOSTNIM PASOM, IZGUBITE Določene pravice iz naslova UVELJAVLJANJA ODŠKODNINE ZA TELESNE POŠKODBE.

ZATO UPORABLJAJTE VARNOSTNI PAS, DA BOSTE OHRANILI ŽIVLJENJE.

Sedem let zapora
za umor žene

Na grebenu nad Češko kočo so umrli 57-letni Klas Vies in njegova 54-letna žena Lambreta, 22-letni Hendrik Kampman in 53-letni Jan Greit. Do Češke koče sta sama sestopila 24-letni Rudi Greit in 22-letna Lensen Klaasje, 18-letni Anji Vies pa so pomagali reševalci nekaj po polnoči. Skupina se je že zjutraj napolnila na Grintavec, vračali pa so se popoldne, ko jih je ujela nevihta.

zahteven in dolg vzpon na nekaj več kot 2.500 metrov visok Grintavec, hitrejšo vrnitev v kočo pa je preprečila tudi slabost 57-letnega Klasa Veisa, tako da so morali počivati. Huda nesreča sicer ne bo zavrila vse večjega razmaha planistva pri nas, mora pa ostati opozorilo vsem, ki se

Višje sodišče v Celju je zmanjšalo kazen 51-letnemu Jožetu Ajdniku iz Titovega Velenja, ki je lani novembra v stanovanju umoril svojo ženo Marijo Ajdnik. Velenjsko prvostopenjsko sodišče je Ajdnika obsodilo za umor na 8 let in 10 mesecev zapora in na enotno kazen 9 let zapora, senat višjega sodišča pa je menil, da je kazen za umor previsoka, oziroma da so premalo upoštevane olajševalne okoliščine. Zato so Ajdniku znižali kazen na 7 let zapora in izrekli enotno kazen 7 let in 2 meseca zapora (Jože Ajdnik je namreč že pred tem pretepel ženo in bil zato obsojen na 6 mesecev zapora, pogojno na 2 leti).

Družinski prepiri v stanovanju Ajdnikov v Titovem Velenju so bili kar pogosti, še posebej zadnje mesece pred usodnim dogodkom, ko so jih preselili tudi na sodišče. Usodnega 9. novembra lani je Jože Ajdnik že nekaj popil, preden je prišel domov, potem pa še doma odprl steklenico. Z ženo sta se začela tudi prepirati, nato pa je Jože vzel kladivo in jo v spalnici, kjer je ležala večkrat udaril po glavi. Ko se je zlomil ročaj kladiva, je šel v shrambo po drugega. Takrat pa se mu je žena zasmilila, kot je povedal kasneje na sojenju, zato je vrgel kladivo v stran.

Ostanek noči je prebedel ob hudo ranjeni ženi, proti jutru pa se je odpravil od do-

ma. Znanecem je po telefonu sporočil, da v stanovanju leži hudo bolna žena. Jože Ajdnik se je nekaj dni skrival, potem pa se sam prijavil na postajo milice.

Sorodniki so Marijo Ajdnik še tisto jutro našli vso okrvavljeno v stanovanju. Takoj so jo odpeljali v bolnišnico, kjer pa je osem dni kasneje zaradi hudih ran umrla.

Prvostopenjsko sodišče je Jožetu Ajdniku za umor prisodilo 8 let in 10 mesecev zapora. Višje sodišče pa je menilo, da so bile nekoliko premalo upoštevane olajševalne okoliščine oziroma dejstvo, da je ženo ubil v stanju bistveno zmanjšane prištevnosti. Poleg tega naj bi tudi Marija Ajdnik doprinesla dobršen delež k družinskim preprirom, saj ni marala svojih otrok, na sodišču pa je tudi sprožila prvdno za delitev premoženja.

S. ŠROT

PROMETNE
NESREČE

Zgorela avtomobila

Na parkirnem prostoru v Dobovcu pri Rogatcu se je vnel osebni avto Ford escort Stjepana Vešligaja iz Rogaške Slatine. Posredovali so gasilci, vseeno pa je nastalo za 400.000 dinarjev škode.

Osebni avto Opel manta zdomke Stanislave Kruper pa je začel goreti kar med vožnjo v Šentjurju. Za njo je vozil voznik tovarnjaka in jo začel opozarjati, da gori. Potem sta tudi skupaj gasila, a je avto vseeno zgorel, tako da je škode za 2 milijona dinarjev.

Z avtom v invalidski
trickel

Huda prometna nesreča se je pripetila na magistralni cesti Celje-Laško v Košnici, ko je 22-letni Anton Zorko iz Lahomška prepoznal opazil drug osebni avtomobil, ki se je ustavil ob cesti. Zorko je zaviral, a vseeno trčil v stoječi avtomobil, od tam pa ga je odbilo v levo, kjer je najprej trčil v mopedista, 16-letna Srečko M. in Marjana N., potem pa še v invalidski trickel na motorni pogon, s katerim se je peljal 72-letni Ivan Pajk iz Lokrovca pri Celju. Trickel je odbilo po bregu Savinje, Ivan Pajk pa je med prevračanjem padel iz vozila in obležal mrtev. Oba šestnajstletnika so prepeljali v celjsko bolnišnico.

DOM UPOKOJENCEV
ŠMARJE PRI JELŠAH

Na podlagi določb 17. člena Pravilnika o delovnih razmerjih Doma upokojencev Šmarje pri Jelšah razpisuje komisija za delovna razmerja prosta dela in naloge

1. ene bolniške strežnice

za nedoločen čas

Pogoji: končana osnovna šola in eno leto delovnih izkušenj kot strežnica v zavodu ali podobni ustanovi.

Izbran kandidat-ka bo sklenil delovno razmerje s polnim delovnim časom in dvo-mesečnim poskusnim delom.

Pisne ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v 8. dneh na naslov:
DOM UPOKOJENCEV ŠMARJE PRI JELŠAH

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 15. dneh po končanem razpisu, oziroma zbiranju prijav.

gorenje

GORENJE SOZD
sestavljena organizacija
združenega dela, o.o.
TITOVO VELENJE

DO GORENJE
MALI GOSPODINJSKI APARATI
p.o., NAZARJE

VABI K SODELOVANJU

Tovarna malih gospodinjskih aparatov je vedno štela med najuspešnejše proizvodne organizacije v Gorenju. Tako smo se odločili, da iz TOZD v DO Gospodinjski aparati, formiramo enovito delovno organizacijo Gorenje Mali gospodinjski aparati. Smelost za ta korak nam dajejo dosedanji delovni in poslovni rezultati, ter sodoben in tržno uspešen proizvodni program. Smo največji proizvajalec malih gospodinjskih aparatov v Jugoslaviji, kar 56% proizvodnje izvozimo v vse dežele Evrope, ZDA, Kanado, Avstrijo. Sodelujemo z vodilnimi proizvajalci v Evropi. Zdaj, ko smo začeli poslovati kot enovita DO Gorenje Mali gospodinjski aparati, zahtevamo naši razvojni in proizvodni načrti nove strokovnjake. Zato vabimo k sodelovanju tiste, ki bi nam s svojimi sposobnostmi, znanjem in prodornostjo pomagali do uresničitve naših načrtov.

Potrebujemo delavce z visoko in višjo izobrazbo elektro, strojne in ekonomske smeri za opravljanje zahtevnejših del na področju:

- konstrukcije
- tehnologije
- kakovosti
- komerciale
- financ

Nudimo vam ustrezne pogoje za delo in strokovno izpopolnjevanje, nudimo vam pomoč pri reševanju stanovanjskega vprašanja in ugodne pogoje za delo. Če vas zanima življenje in delo v enem najlepših delov Slovenije, v Zgornji Savinjski dolini, kjer boste samo eno uro vožnje oddaljeni od Ljubljane, pol ure od Celja, postanite naš sodelavec ali naša sodelavka. Razmislite, odločite se in nam pišite.

Sporočite nam podatke o vaši strokovni izobrazbi, delovnih izkušnjah, napišite o vaših pričakovanih in pogojih za zaposlitev pri nas. Mi vam bomo zagotovo odgovorili.

Telefonirate pa lahko neposredno direktorju v delovno organizacijo Gorenje Mali gospodinjski aparati, Nazarje na tel. 831-700, tov. Jožetu Kudru.

Svojo ponudbo pošljite na naslov:
GORENJE SOZD, o. o., Titovo Velenje, Delovna skupnost Splošni posli, Sektor kadrovskih zadev, Partizanska 12, 63320 TITOVO VELENJE, pod oznako »ZA MGA NAZARJE«.

Nekoliko nižja kazen za goljufa

Višje sodišče v Celju je za osem mesecev znižalo enotno zaporno kazen goljufu, 30 letnemu Branku Krošlinu iz Topole pri Rogaški Slatini. Krošlin je bil obsojen za pet goljufij, ki jih je izvedel lani.

Krošlin je živel na račun lahkovernosti nekaterih ljudi. Tako je na primer v Rogaški Slatini natvezil Zdenki P., da ji bo v ZRN priskrbel delo in na račun tega je od nje zvilbil 53.000 dinarjev. Pred novoletnimi prazniki pa si je sposodil večje vsote deviz in dinarjev od Danijela T., Miletu R. v Celju je natvezil, da nujno potrebuje denar zaradi smrti v družini, v dveh drugih primerih pa je lahkovernžema obljubil, da jim bo iz Italije prinesel oblačila in druge predmete. Celjsko temeljno sodišče ga je za ve goljufije obsodilo na 3 leta in 6 mesecev zapora, preklicalo pogojni odpust s prestajanja kazni (2 leti in 5 mesecev zapora) in mu izreklo enotno kazen 5 let in 8 mesecev zapora.

Višje sodišče je po pritožbi obdolženca in njegovega zagovornika menilo, da je kazen za goljufije le nekoliko previsoka. Tako so Branku Krošlinu za goljufije kazen znižali na 3 leta zapora, enotno kazen pa na 5 let zapora.

S.Š.

KDOR IŠČE - TA NAJDE

Nakup trajnožarnega kotla **ferrotherm** je prava odločitev.

Da vam pozimi ne bo prehladno in če želite privarčevati pri kurjavi, obiščite eno izmer naših poslovalnic, kjer lahko takoj kupite trajnožarni kotel Ferrotherm Maribor.

Torej, obiščite nas v

- poslovalnici RESEVNA Šentjur
- poslovalnici IZBIRA Vojnik
- blagovnici VITANJE - tehnični oddelek
- marketu RIMSKE TOPLICE.

K nakupu vas vabi Potrošnik Celje v sodelovanju s Ferrothermom iz Maribora.

MERX

POTROŠNIK CELJE

bodeči NOVI TEDNIK

Za vsak primer

Mladi združniki so se na srečanju na Vranskem pomerili tudi v nekaterih starih opravilih, s pripravami, ki naj bi že šle v pozabo. Pa so zdaj spet delali nanje.

Kaj hočemo – za vsak primer.

ZRCALO

Riša Borl Zupancič

Cene kruha se res hitro spreminjajo.

V nekaterih prodajalnah že od prodajnega pulta do blagajne.

Celo leto sem varčeval, se trudil, da nisem zapravljaj, nisem s prijatelji piječeval, nič nepotrebnega nisem nabavljal.

Sem mislil – pa grem na dopust, pogledat spet morje Jadransko, pa premalo sem odtrgal od ust, je na morju vse drago strašansko.

Niso za nas morske cene, za tujce mikavne so še, kogar od nas tja še žene – zamišlja si naj ga miže!

Že stari ljudje so nas učili, da se s kruhom ne smemo igrati. Pa se lahko igramo z njegovo ceno!?

Razlika

Mnogi delavci pri nas imajo delo, pa jim ni do dela.

Mnogi brigadirji na akcijah pri nas pa bi radi delali, pa jim ne dajo pravega dela.

Unitarizem

Ker je tako imenovani enotni kruh najcenejši, ga bomo gotovo po vsej Jugoslaviji vse bolj jedli.

Eni tudi v tem vidijo nov korak k unitarizmu!

ŠE VAJETI NE ZNAMO PRAVILNO NARAVNATI – CENE NAM KAR NAPREJ UHAJAJO Z NJIH!

Zamujanje

Pravijo, da pri nas vse zamuja. Naj bi bilo za take trditve dokaj dokazov tudi v Celju.

Tudi poslopje, kjer je VESNA, je zacvetela šele zdaj poleti!

Vredno posnemanja

V Dobju so pravi posebnosti – za letošnjo prireditelje Pokaži, kaj znaš, se je spet prijavilo toliko nastopajočih, da so komaj vse sprejeli.

Škoda, da ni povsod toliko takih, ki bi bili pripravljeni pokazati, kaj znajo!

Pa vendarle pravijo, da gremo naprej.

Čudi pa me, zakaj se nekateri potem tako radi ozirajo za nekaj let nazaj?!

Če bodo šle cene neupravičeno navzgor, bodo odgovorni morali celo v zapor. Si predstavljate denarne napore, ko treba zidati bo nove zapore!

Kot primer

Celjski Ingrad ima v Celju gradbišče, ki lahko služi za primer: ob Savinji v Mestnem parku ima namreč že nekaj let gradbišče »Sanacija plazu«.

Tudi marsikatera druge sanacije se vlečejo tako dolgo.

FRAN SALEŠKI-FINZGAR

Pod svobodnim soncem

To je bil Teodori neizmerno ugoden veter v jadra njene lahkoživne barčice. Včasih se je ob takih prilikah celo dolgočasila. Tedaj je posvečala ves čas lepoti svojega telesa. Spanje, dehteče kopeli, najboljše jedi, izprehodi ob morju, mir in sladko brezdelje je zabrisalo vse sledove njenega prostaškega življenja, da je cvela kakor dekle v najlepši dobi. A sedaj so ji dajali Azbad, Irena in Iztok zadosti snovi, da se je mogla naigrati in naspletkariti, vsem ko se je Justinijan trudil za kupi pergamentnih odlokov.

Ko se je vrnila po izletu ob Zlatem rogu, kjer se je veselila sramežljive rdečice na licih Irene, pritajene jeze Azbadove in barbarsko preprostega koprnjenja Iztokovega, je bila njena prva misel, kako bi ji ta trojica napravila novo zabavo. Dolgo ji je slonela glava na belem laktu, na pol zaprte oči so strmele v bagdadsko zaveso, kamor se je prikradel tanek sončni žarek, kakor bi potegnil s črtalom zlato nitko prek umetnih arabesk na zastoru.

Živo se je domislila Iztoka: njegovoga slikovito vzornega telesa v hipodromu, njegovih kodrov in jasnih velikih oči, ki jih je uprl v Ireno, njegovoga izvrstnega vojevanja, njegove nedotaknjene moške sile, ki je stala pred njo kakor utrjena včeraj iz srede mogočnega pragozda. Vzbudilo se je v njej bolj ko sicer vse, kar je uspaval nimb in škrlat. Vedela je dobro, kako je Justinijan zakopan v delo; štirinajst dni ne bo utegnil niti misliti nanjo in štirinajst dni je dosti dolga doba, da se približa Iztoku, da dovoli duška tisti divji naravi, kateri je prestol nadel brzde, samo brzde, a zadušil je ni. Ob tem pohlepu so se tudi snovali kovarni načrti v njeni glavi, kakor bi tkalska snovalnica begala med nitmi snutka. Načrt je bil gotov, njen srebrni glas je pozval sužnje, zavese so se zganile, šest deklic je dvignilo z belimi rokami despojno v nosilnico in odšlo z njo po mozaiku v kopalnico.

Na večer so se zbrali gostje v razkošni dvorani nimf. Teodora je priredila večer in povabila največje gizdaline in najlepše dvorjanice. Azbadu je velela, naj to noč straži palačo stotinja Iztokova.

Strop te dvorane je bil okrašen s kopajočimi se nimfami. Svetilnike so nosili Neptuni, delfini in somi, uliti iz korintske mede. Krog in krog so kipele svilene blazine na dragih otomanih. Tla so bila vložena v obliki razpenjenih morskih valov, med katerimi so se igrale zlate ribice.

Teodora je odločila, da je večer »raj mladih nimf«. Zato so prihajale dvorjanice odete s prozornim bisom in mrežasto svilo, kakor bi pokrivalo njih telesa bele vodne pene. Častniki so si nadeli zelenkaste luskinaste oklepe iz mehkega, dehtečega usnja, da so posnemali ribe.

Ko je vstopila Teodora, so padli vsi pred njo na tla in jo počastili s tem, da so po vrsti poljubili ahate na njenih sandalih. Nato so sužnji prinesli v dvorano velikanskega lesenega delfina, ki je bil ves obložen z majhnimi koški, v katerih so bile same izbrane poslastice: sikómone, margarani, dateljni, gorka pavja jajca, beluši, gobe, ostrige in polži.

Pričela se je večerja. Zašumelo in zasmajalo se je vse v razkošni blaznosti – od zadaj skozi zavese so donele piščali in cimbele – v dvorani so pršeli dvoumni dovtipi. Dvorjani so se nagibali k licem krasnih družic, narda je dišala, rože so venele po mizi, po tleh, v vročih laseh, na razburjenih prsih.

Vino se je penilo v srebrnih čašah, razgreta kri se je še bolj razgrevala, vonjavi zrak je zamamljal živce, družba se je predajala trenutku, nasladi in razkošju.

Teodora je z bistrim očesom opazovala goste. Smejala se je glasno, preslišala ni nobenega dovtipa, a vendar se je pasla njena škodoželjnost na hrepeničih pogledih razdruženih parov. Določila je vsem take prostore, da so bili tisti, ki so se skrivaj ljubili in ljubkovali, vsaksebi. Dokler jih ni razgredo vino, so se zatajevali. Kasneje so hiteli pogledi preko mize, gor in dol, oči so iskale oči.

Prav na koncu na desni strani mize je sedela osamljena Irena. Edina ni prišla v pohotno razgaljeni tuniki. Čutila je pikajoče poglede tovarišic, ki so jo prezirale in zaničevale. Odlikovanje despojne pri izletu prejšnjega dne se je bilo hipoma raztrosilo po palači. Sklenile so vse, da jo bodo prezirale, da se je bodo ogibale. Tudi to ni ušlo Teodori. Njih jeza in zavist jo je veselila. Ozrla se je pogosto preko mize na Ireno. V njenem licu je bilo nekaj slovesnega in veličastnega. Še sence bridkosti in žalosti ni mogla zapaziti Teodora. Sedela je zamišljeno, noben dovtip ji ni privabil smeha na lice, ustnice se niso dotaknile kozarca, iz oči se ji je poznalo, da hodi in plove njena duša daleč od teh šumnih orgij.

Ko je Teodora večkrat pogledala Ireno, se je za hip zgrozila, kakor bi jo zapekla vest. Spomnila se je, kako pojde drugi dan z vsemi navzočimi dvorjanicami, obdana z nimbom svetosti, v cerkev Naše Ljube Gospe,

kako bodo vse povešale oči v največji sramežljivosti in se kropile z blagoslovljeno vodo ter zažgale dišeče kadilo pred ciborijem. Zgrozila se je in vest jo je zapekla. Ali to je bil samo trenutek – kakor se skrči tatu srce, ko seže v skrinjo po denar, če počti debeli pokrov. Strese se, ozre – in seže še predrznejše prav do dna.

Teodora je bila naglo zopet dobre volje. Da bi podražila dvorjanko in Ireno zaeno, je dvignila zlato čašo in vzklisknila:

»Velika despojna, kraljica nimf, pozdravlja nocoj prvega tistega, ki ni delfin in ne Pozejdon, ki ni nimfa ne mož ne ženska, ampak sveti menih sredi kipečega življenja. Mnoga leta Ireni! Piščali in bobenčki so zadoneli, vsa družba je morala navdušeno klicati: Mnoga leta Ireni, menihu. Od vseh prezirana je bila na mah od vseščasčena. Kosali so se, kdo hitreje izpije na njeno zdravje in vino je poplakovalo kletve zavisti, ki so kipele v grih iz zlobnih src.

Irena se je dvignila in prišla, da se zahvali Teodori. Pripognila se je do tal, carica ji je ponudila roko, Irena jo je poljubila in šepetala:

»Velika despojna, menih bo prosil Krista za tvojo srečo!»

Teodora je družbo prisilila, ker je počastila Ireno, da so morali govoriti o njej.

»Če izve patriarh za našega meniha, otme nam ga in ga naredi za diakona!»

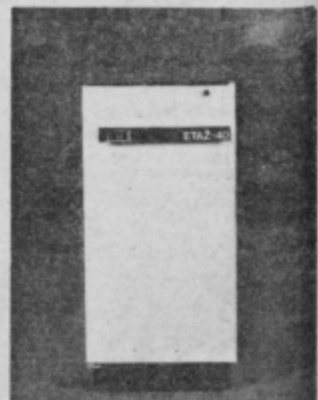
Tako je govoril Azbad svoji tovarišici dosti glasno, da ga je čula Teodora.

»Episkop, vreden episkop bi bil menihič! Evangelije zna bolje ko dvorni pridigar Dioniz in psalter prebita vsako noč!»

Tako je odgovorila Teodora Azbadu, vendar obrnjena proti najmlajšemu in najbogatejšemu patriciju v Bizancu, ki je sedel ob njeni desnici.

KOVINSKA
INDUSTRIJA
VRANSKO p. o.

31. JULIJ 1986

TV SPORED

NEDELJA, 3. 8. 1986

8.55-13.05 IN 17.25-22.15 TELETEKST RTV LJUBLJANA
 9.10 POROČILA; OTROŠKA MATINEJA: 9.15 ŽIV ŽAV: Risanke in LUČKA, 6. del češko-nemške nadaljevanke; 10.10 FLIPPER, ponovitev 13. dela ameriške nanizanke; 10.35 J. K. Martin: KITAJEC V SCOTLAND YARDU, 10. del angleške nanizanke; 11.25 FOLKART: Folklorni ansambel PIRIN; 11.55 PROPAGANDNA ODDAJA; 12.00 KMETJSKA ODDAJA; 13.00 POROČILA (do 13.05); 17.40 POROČILA; 17.45 SMRT OB PRIHODU, ameriški film (ČB); 19.10 RISANKA; 19.20 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.24 TV NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK; 19.50 VREME; 19.53 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 M. Popovski: SOLUNSKJE VRAGOLJE, 2. del nadaljevanke TV Skopje; 21.03 TV NOCOJ IN JUTRI; 21.05 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.10 SLOVENCJI V ZAMEJSTVU; 21.40 ŠPORTNI PREGLED; 22.10 POROČILA

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 GLASBA KOT MLADOST: S TEKMOVANJA V KJÖBENHAVNU, 2. del; 18.25 ODDAJA IZ KULTURE; 19.10 NA ŠTIRIH KOLESIH; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 EUREKA, dokumentarna oddaja; 20.50 POROČILA; 20.55 IZBRANI TRE-NUTEK; 21.05 MALU, 2. del brazilske nadaljevanke; 22.05 TV GALERIJA; POLETNA NOČ TV LJUBLJANA (LJ 2 in TV Koper); **OPOMBA:** MEDNARODNI PLOVALNI MARATON: Jarak-Šabac, reportaža Beograd; PJ v atletiki, reportaža

PONEDELJEK, 4. 8. 1986

18.00-23.05 TELETEKST RTV LJUBLJANA
 18.15 POROČILA; **SPORED ZA OTROKE:** 18.20 SMER DEVETI OTROK, 5. del TV nadaljevanke (ČB); 18.40 VROČE-HLADNO, 2. oddaja video serije TV Sarajevo; 19.10 RISANKA; 19.20 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.24 TV NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK; 19.45 VREME; 19.48 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.50 DUBROVNIŠKE POLETNE PRIREDITVE; 20.20 N. Cato: VSE REKE TEČEJO, 8.-zadnji del avstralske nadaljevanke; 21.15 RISANKA; 21.25 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.30 TV DNEVNIK; 21.55 VREME; 21.58 TV NOCOJ IN JUTRI; 22.00 PROPAGANDNA ODDAJA; 22.05 OMIZJE: GLAVA ZA GLAVO

Oddajniki II. TV mreže:

POLETNO POPOLDNE: 15.00 ZDRAVO, KAKO STE?, zabavna oddaja; 15.30 POROČILA; 15.40 ŠTEVILKE IN ČRKE-kviz; 16.00 POLETJE NA ADI, prenos; 17.00 RISANKA; 17.25 TV DNEVNIK; 17.45 TEST; 18.00 BEOGRAJSKI TV PROGRAM; 18.55 PREMOR; 19.00 INDIKREK; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 MORJE-RAZISKOVANJE ZA PRIHODNOST, znanstvena oddaja; 20.50 POROČILA; 20.55 PARNI VALJAK - PRVIH 10 let, zabavno-glasbena oddaja; 21.35 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.40 DINASTIJA, 110. del ameriške nadaljevanke; 22.30 POLETNA NOČ TV LJUBLJANA (LJ 2 in TV Koper)

TOREK, 5. 8. 1986

17.55-22.55 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 18.10 POROČILA; **SPORED ZA OTROKE:** 18.15 ŽIVI PLANET: RAZŽARJENE PUČAVE, 6. del angleške dokumentarne serije; 19.10 RISANKA; 19.20 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.24 TV NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK; 19.45 VREME; 19.48 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.50 KDO SI, GALLUS? (Oklet Gallus poje Gallusove motete in madrigale); 20.30 Jan Anouilh: ORKESTER, predstava Drame SNG Ljubljana; 21.25 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.30 TV DNEVNIK; 21.55 VREME; 21.58 TV NOCOJ IN JUTRI; 22.00 PROPAGANDNA ODDAJA; 22.05 MEDNARODNA OBZORJA; TO JE SOVJETSKA ZVEZA

REDA, 6. 8. 1986

18.05-23.00 TELETEKST RTV LJUBLJANA
 18.20 POROČILA; **SPORED ZA OTROKE:** 18.25 SLOVENSKE LJUDSKE PRAVI-LICE: Pehta in Bedanc; 18.40 NARODNI PARKI: KRKA, izobraževalna oddaja TV Zagreb; 19.10 RISANKA; 19.20 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.24 TV NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK; 19.45 VREME; 19.48 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.50 FILM TEDNA; 21.20 RISANKA; 21.25 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.30 TV DNEVNIK; 21.55 VREME; 21.58 TV NOCOJ IN JUTRI; 22.00 PROPAGANDNA ODDAJA; 22.05 SPOMINSKI CENTER JOSIP BROZ TITO, 1. del dokumentarne oddaje TV Novi Sad

Oddajniki II. TV mreže:

POLETNO POPOLDNE: 15.00 ZDRAVO, KAKO STE?, zabavna oddaja; 15.30 POROČILA; 15.40 ŠTEVILKE IN ČRKE-kviz; 16.00 POLETJE NA ADI, prenos; 17.00 RISANKA; 17.25 TV DNEVNIK; 17.45 BURLESKE; 18.15 MUZEJI IN GALERIE; 18.45 GLASBA NA ZASLONU; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 ODDAJA RESNE GLASBE; 20.45 POROČILA; 20.50 POROČILA; 20.50 ZAGREB - JAZZ KVINTET, posnetek 1. dela koncerta; 21.35 REZERVIRAN ČAS (samo za LJ 2); 22.05 POLETNA NOČ TV LJUBLJANA (LJ2 in TV Koper)

ČETRTEK, 7. 8. 1986

18.05-23.00 TELETEKST RTV LJUBLJANA
 18.20 POROČILA; **SPORED ZA OTROKE:** 18.25 T. Pavček: VIJAVAJA-RINGARAJA, 8.-zadnji del poučnozabavne nanizanke (ČB); 19.10 RISANKA; 19.20 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.24 TV NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK; 19.45 VREME; 19.48 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.50 MOZAIK KRATKEGA FILMA: PRIOBALNA JEZERA V POKRAJINI LANGUEDOC ROUS-SILLON, francoski film; 20.25 POPEVKE OB GARDSKEM JEZERU, 3. del zabavno-glasbene oddaje italijanske TV; 21.25 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.30 TV DNEVNIK; 21.55 VREME; 21.58 TV NOCOJ IN JUTRI; 22.00 PROPAGANDNA ODDAJA; 22.05 J. Roth: BEG BREZ KONCA, 1. del avstrijske nadaljevanke

Oddajniki II. TV mreže:

POLETNO POPOLDNE: 14.40 ZDRAVO, KAKO STE?, zabavna oddaja; 15.10 SAHOVSKI KOMENTAR SREČANJA KARPOV-KASPAROV; 15.30 POROČILA; 15.40 ŠTEVILKE IN ČRKE-kviz; 16.00 POLETJE NA ADI, prenos; 17.00 RISANKA; 17.25 TV DNEVNIK; 17.45 UČITELJ, 1. del otroške serije; 18.15 ZNANSTVENI MOZAIK; 18.45 DOMAČI ANSAMBLI: Ansambla SLOVENIJA in RENČEK; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 HIŠA, 3. del poljske nadaljevanke; 21.20 POROČILA; 21.25 REZERVIRAN ČAS (samo za LJ 2); 22.30 POLETNA NOČ TV LJUBLJANA (LJ2 in TV Koper)

PETEK, 8. 8. 1986

18.10-01.10 TELETEKST RTV LJUBLJANA
 18.25 POROČILA; **SPORED ZA OTROKE:** 18.30 USTVARJALNE IGRE: Ploskev Ibarvi, poučna oddaja TV Zagreb; 18.45 FLIPPER, 14. del ameriške nanizanke; 19.10 RISANKA; 19.20 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.24 TV NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK; 19.45 VREME; 19.48 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.50 ŽELELI STE, POGLEJTE, poučnozabavna oddaja; 20.15 NE PREZRITE; 20.25 AMAZONKA: PRIHODNOST AMAZONIJE, 8. zadnji del angleške dokumentarne serije; 21.10 RISANKA; 21.25 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.30 TV DNEVNIK; 21.55 VREME; 21.58 TV NOCOJ IN JUTRI; 22.00 PROPAGANDNA ODDAJA; 22.05 BERGERAC, 16. del angleške nanizanke; 22.55 KULTURA SVIANJA, propagandna oddaja; 23.00 NA OBALI, ameriški film

SOBOTA, 9. 8. 1986

8.55-23.30 TELETEKST RTV LJUBLJANA
 9.10 POROČILA; **SPORED ZA OTROKE:** ponovitev oddaj; 15.15 SMER DEVETI OTROK, 5. del TV nadaljevanke (ČB); 15.35 VROČE-HLADNO, 2. oddaja video serije TV Sarajevo; 16.05 AMAZONKA: ZAČARANA REKA, ponovitev 7. dela angleške dokumentarne serije; 16.50 OTROCI NAGASAKIJA, mladinski japonski film; 18.55 KNJIGA; 19.10 RISANKA; 19.20 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.24 TV NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK; 19.45 VREME; 19.48 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.50 TURČIJA: ROJSTVO ČLOVEKA, 1. del dokumentarne serije; 20.15 ZRCALO TEDNA; 20.35 MUPPET SHOW; 21.00 FESTIVAL VEDNO LEPIH MELODIJ - VRANSKO '86, 3. oddaja; 21.20 RISANKA; 21.25 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.30 TV DNEVNIK; 21.55 VREME; 21.58 TV NOCOJ IN JUTRI; 22.00 PROPAGANDNA ODDAJA; 22.05 OSUMLJENCI, francoski film; **OPOMBA:** Ljubljana: JUGOSLOVANSKI KASAŠKI DERBI reportaža (320')

Poiščite v... GLASBENEM CENTRU

Najnovější posnetki z letošnjih festivalov Split in Melodij morja in sonca se že nahajajo na ploščah in kasetah v prodajalni Glasbeni center. Poiščite tudi letošnje uspešnice Čudežnih polj, Wolfa, Pop delavnice, Tereze...

kovinotehna tozd tehnična trgovina

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame

ELIZABETE JURKOVIČ

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom za izkazano sožalje ter darovano cvetje. Posebno se zahvaljujem sosedom Dolencem za vso izkazano pomoč v mojih težkih trenutkih. Zahvaljujem se Železarni Štore za darovane vence in godbi za zaigrane žalostinke. Zahvaljujem se duhovniku za opravljen cerkveni obred. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žaljuči sin Jože

V SPOMIN

Ni več tistega, kar je bilo ne bo več veselja kakršno je bilo ni več takšnega življenja kot je bilo ne moremo te pozabiti takega, kakršen si bil

Letos, v petek 1. avgusta 1986 mineva leto dni, ko je v 22. letu starosti mnogo prezgodaj zastalo srce sinu, bratu, stricu in dobremu prijatelju

BORISU

Mama, brata Bojan in Marjan ter vsi njegovi

ZAHVALA

Ob težki in prerani izgubi dragega moža, očeta in dedka

ALFONZA KIKERJA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znanecem, prijateljem, sosedom, kolektivu Plinarne Celje, Geodetskega zavoda Celje, ter kolektivoma Cestnega podjetja in Gradisa Celje. Posebna hvala tudi patru Robertu in predstavniku KS Zagrad za izrečene poslovilne besede. Vsem prisrčna hvala za podarjeno cvetje, za izrečeno pismo ali ustmeno sožalje, ter spremstvo na njegovi zadnji poti.

Žaljuči:

njegovi žena Marica, sin Rajko, hči Majda, snaha Majda in vnuka Dejan ter Žiga

ZAHVALA

Kje ste ljuba mati naša, kje je mili vaš obraz, kje so roke vaše zlate, ki objemali in hranili ste nas.

ANTONIJE ZLODEJ

iz Slovenskih Konjic

izrekamo zahvalo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znanecem, ki so nam v najtežjih trenutkih pomagali in sočustvovali z nami. Iskrena zahvala sestri Emi, svakinji Pepci, sosedom Edi Koklič in Alojziji Leskovar ter zdravstvenemu osebju iz Slovenskih Konjic. Zahvala velja tudi duhovniku Arhiju za govor ob odprtem grobu in pevcem. Žalostni se poslavljamo od tebe mama, vendar vedno boš v spominu med nami.

Žaljuči sin Marko z družino

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta in dedka

ANTONA KOŠTOMAJA

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem in znanecem, ki so ga pospremili na njegovi poslednji poti, mu darovali cvetje in vence, nam pa izrekli sožalje. Posebna zahvala zdravniku dr. M. Škorjancu, ki ga je obiskoval na domu in vsem zdravnikom in sestram v bolnici za pomoč. Zahvaljujemo se tudi govorniku KS za poslovilne besede in duhovniku za opravljen obred.

Žaljuči:

VSİ NJEGOVI

OSNOVNA ŠOLA MILOŠ ZIDANŠEK DRAMLJE

Komisija za delovna razmerja razpisuje prosta dela in naloge

učitelja

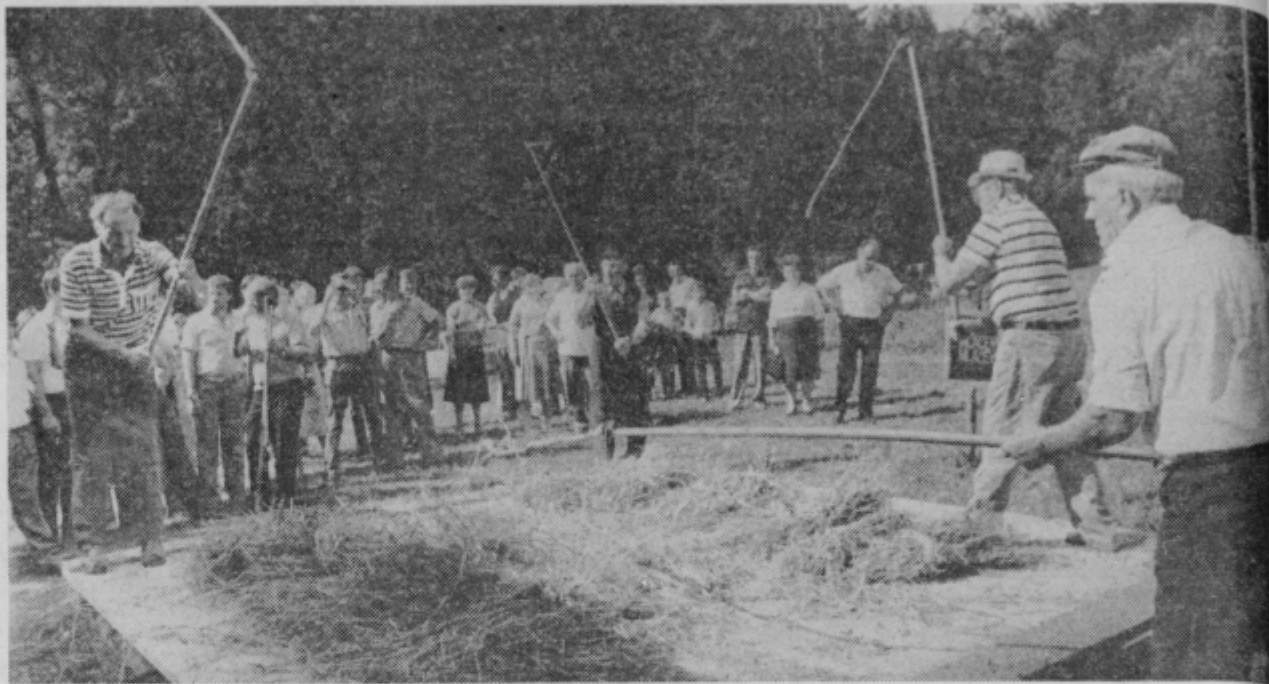
1. razreda za šolsko leto 1986/87 - določen čas

Pogoji: Diploma PA in strokovni izpit

Vloge pošljite v 8 dneh po objavi na osnovno šolo Miloš Zidanšek Dramlje. Kandidati bodo obveščeni o izidu v roku 30 dni.

Tole pa je slovenski prvak v košnji, Marjan Golouh

Starejši Vrančani so tudi letos prikazali stara kmečka opravila in vzbudili pozornost mnogih obiskovalcev.

Srečanje mladih zadrušnikov v znamenju dobre volje

Tudi deseto, jubilejno srečanje mladih slovenskih zadrušnikov, ki je bilo v soboto in nedeljo na Vranskem, je potekalo v znamenju dobre volje vseh udeležencev. Srečanje organizirajo Republiška konferenca Zveze socialistične mladine, Zadruga zveza Slovenije, družbenopolitične organizacije občine Žalec ter Turistično društvo Vransko.

Nobenega dvoma ni, da mladi kmetje imajo radi to

prireditve. To navsezadnje potrjuje tudi podatek, da se je letošnjega srečanja udeležilo kar štirideset ekip mladih zadrušnikov iz posameznih slovenskih občin. Prvi dan so se med sabo pomerili v pripravljanju domačih kmečkih jedi, nedelja pa je bila namenjena najprej posvetu o problematiki mladih ljudi na kmetijah in popoldne še kmečkim igram. Mladi so si ogledali sodobno urejeno in napredno kmetijo Mešičevih na Polzeli in izvedeli

marsikaj zanimivega, kar jim bo koristilo pri njihovem delu na kmetijah. Če so še pred leti mladi kmetje tarnali, da zaradi takšnih in drugačnih težav ne vidijo bodočnosti v kmetovanju, potem lahko z veseljem ugotovimo, da letos tega niso izjavljali, kar kaže, da se v pozitivno smer odvijajo tudi nekateri odnosi na vasi, ki so v končni fazi povezani tudi z dedovanjem in pa seveda s samimi možnostmi za sodobno kmetovanje, ki jim je omogočeno.

Zelo privlačne pa so seveda same kmečke igre. V starih opravilih se je med sabo pomerilo štirideset ekip.

Najbolj uspešni so bili mladi kmetje iz Tabora v Savinjski dolini, na drugo mesto so se uvrstili mladi iz Novga mesta, na tretje pa iz Hoč. V tekmovalstvu za naslov slovenskega prvaka v košnji pa je prvo mesto osvojil Marjan Golouh, predstavnik ekipe mladih zadrušnikov iz Celja. Koso mu je podelil predsednik sozda Hmezd Vlado Goršek, s praktičnimi darili pa je mlade obiskovalce obdarila tudi celjska Cinkarna.

JANEZ VEDENIK
Foto: EDI MASNEC

IZPRED PULTA

Turizem, to so ljudje!
Kolodvorska restavracija Zidani most ob 21. uri.

Šest gostov pri treh mizah.

En gost pred točilnim pultom.

Za pultom natakarija briše kozarce.

Njen delovni kolega se pogovarja z znancem. Ob pultu.

Gosta, čakajoč na Dalmacijo ekspres, sedeta k mizi.

Na njej pet praznih pivskih steklenic in kozarci.

Tudi na drugih nezasedenih mizah ostanke.

Čakata deset minut.

Nato se eden oglasi z direktnim vprašanjem natakariji:

Ali za mizami ne strežete?

Odgovor kot iz topa: Je, če ima kdo caj!

Nič ne pomaga, treba je k pultu, naročiti in si prnesti naročeno k mizi.

Nato po račun k pultu. Znesek izračunan kar tako.

Gost je tečen: Račun mi dajte.

A original račun, zanima natakarijo.

Ne, tistega iz registrirane blagajne, ki ga morate dati gostu.

Nato se natakarija in kolega spravita na blagajno, jo v petih minutah usposobita za registriranje računov in končno prinese natakarija - pomislite k mizi - račun.

Turizem, so to ljudje?

M.S.

Najbolje so se letos v kmečkih igrah odrezali tekmovalci iz Tabora v Savinjski dolini.

Ženske so pokazale tudi to, kako so včasih rezale slamo.

Obadji piki

Kaj je novega? Stari predsednik!

Stolčka ni zamenjal. Zamenjal je le mizo.

Po paketih smo včasih dobili še bone.

Včasih smo se veselili paketov pomoči, sedaj pa se bojimo paketov rešitve.

OBAD

Amur iz Šmartinskega jezera

Da v Šmartinskem jezeru plavajo tudi velike ribe, je dokazal Pavle Renko, član Ribiške družine Celje, ki je pretekli soboto uplenil amurja dolgega preko enega metra. Doma pa je tehtnica pokazala da je težak 9.15 kg.

SANDI UDERMAN

FRANČEK FRAKELJ

Kar pa se letošnjega vremena tiče, bo potreben konkreten referat, ki bo situacijo pokazal v kar najbolj perspektivni luči ... (NOVI TEDNIK, 17. junija 1970)